

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล จากการศึกษาข้อมูลเอกสาร เพื่อสร้างเป็นนาฏยประดิษฐ์รำจูงฉาย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม นี้ ผู้วิจัยได้กำหนดหัวข้อผลของการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ผลการสร้างสรรค่นาฏยประดิษฐ์รำจูงฉายมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
2. ผลการประเมินด้านความคิดสร้างสรรค์นาฏยประดิษฐ์รำจูงฉายมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม โดยผู้เชี่ยวชาญสาขานาฏศิลป์และการละคร
3. ผลการประเมินด้านความเหมาะสมกับหลักสูตรรายวิชาจูงฉาย (2053201) โดยผู้เชี่ยวชาญสาขานาฏศิลป์และการละคร
4. ผลการประเมินด้านความพึงพอใจโดยบุคคลทั่วไป

1. ผลการสร้างสรรค่นาฏยประดิษฐ์รำจูงฉายมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

นาฏยประดิษฐ์รำจูงฉายมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม นี้ จัดเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาเนื้อหาหลักสูตรรายวิชาจูงฉาย (2053201) และจัดเป็นประเภทผลงานสร้างสรรค์ จึงจำเป็นที่จะต้องผ่านกระบวนการประเมินผลจากผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญสาขานาฏศิลป์และการละคร ตลอดทั้งบุคคลทั่วไปที่ชมการแสดง ได้แสดงความคิดเห็นในผลงานอันจะส่งผลไปยังประสิทธิภาพของงาน อันจะเป็นประโยชน์ด้านการศึกษา จึงจะนำเสนอผลงานที่สร้างสรรค์ ดังหัวข้อต่อไปนี้

- 1.1 ที่มาของการแสดง
- 1.2 เพลง
- 1.3 คนตรี
- 1.4 ผู้แสดง
- 1.5 ลักษณะการแต่งกาย
- 1.6 อธิบายทำรำจูงฉายนาฏศิลป์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
- 1.7 ลักษณะการแปรแถว

1.1 ที่มาของการแสดง

การรำจูงฉายนาฏศิลป์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม เกิดขึ้นจากการวิเคราะห์คำอธิบายรายวิชาจูงฉาย (2053201) ของหลักสูตรสาขานาฏศิลป์และการละคร มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม พบว่า เนื้อหาการรำจูงฉายในภาคปฏิบัติมีไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ และเป็น

ปัจจุบัน อันประกอบด้วย การรำถวายพราหมณ์ ถวายวันทอง ถวายเบญจกาย และถวายสถาบัน ซึ่งถวายสถาบัน (มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม) ไม่มี ผู้วิจัยซึ่งเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตร และเป็นผู้สอนในรายวิชานี้ จึงได้ประพันธ์บทเพลงขึ้นใหม่ (ใช้ทำนองเพลงเดิม) และบรรจุกำราพร้อมทั้งปรับปรุงรายละเอียดในองค์ประกอบของการแสดงประเภทรำ ให้แปลกแตกต่างจากเดิม โดยนำไปทดลองฝึกกับกลุ่มผู้ศึกษาร่วม แล้วให้ผู้เชี่ยวชาญ ผู้ชมทั่วไป ตรวจสอบประเมินผล นำไปแก้ไขปรับปรุง เพื่อนำไปใช้ประกอบการเรียนการสอน ในหลักสูตรรายวิชาถวาย อันจะเป็นประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป

1.2 เพลง

การแสดงรำถวายมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามนี้ ผู้วิจัยได้ประพันธ์บทร้องขึ้นใหม่ ส่วนเพลงหน้าพาทย์จะยึดตามขนบดั้งเดิมของการรำถวาย มีดังนี้

1.2.1 เพลงหน้าพาทย์ มี 3 เพลง คือ

1.2.1.1 เพลงร้ว ใช้ส่งตัวละครออก

1.2.1.2 เพลงเร็ว ใช้แสดงถึงความยินดีปรีดา

1.2.1.3 เพลงลา ใช้ส่งตัวละครเข้า

1.2.2 เพลงขับร้อง มี 2 เพลง (ทำนอง) คือ

1.2.2.1 เพลงถวาย

1.2.2.2 เพลงแม่ศรี

1.2.3 บทร้องรำถวายมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ประพันธ์บทร้อง โดย ผู้ช่วยศาสตราจารย์โมฬี ศรีแสนรงค์ ทำนองของเก่า เนื้อร้องจะกล่าวถึงบทบาทหน้าที่ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ด้านปณิธาน สัญลักษณ์ สีธง และบทบาทหน้าที่ของนักศึกษาวิชาเอกนาฏศิลป์และการละคร จะตั้งใจศึกษาเล่าเรียนและรักษาศิลปะการรำไทยให้คงอยู่คู่ชาติสืบไป มีดังนี้

ปีพาทย์ทำเพลงร้ว

ร้องเพลงถวาย

◎ ถวายเอย	นาฏศิลป์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
ดอกจานพระวรุณหนุนในหิ้งดงาม	สี่เขียวแดงแววามตราพระลัญจกร
วิชาการเป็นเลิศ ทั้งประเสริฐคุณธรรม	นำชุมชนพัฒนา พาให้เกียรติกำจร (รับ)
◎ นาฏศิลป์เอย	นาฏศิลป์มหาสารคามเลิศวิไลงามहरु
คนไทยทั่วหล้าพากันเชิดชู	ศิษย์สืบสานเรียนรู้ครูเสริมสร้างปัญญา
ศิลปะไทยชาติประกาศให้โลกรู้	เกียรติก็องไปสู่นานาชาติวัฒนา (รับ)

ร้องเพลงแม่ศรี

๐ แม่ศรีเอ๋ย

เราจะสืบสาน

ระบำรำฟ้อน

เพื่อลูกหลานไทย

๐ แม่ศรีเอ๋ย

เราจะปรุงแต่ง

ศิลปะรำไทย

เป็นเกียรติเป็นศรี

แม่ศรีดอกจาน

การแสดงของไทย

การละครเอาไว้

ให้คู่ชาตินิรันดรเอ๋ย (รับ)

แม่ศรีเขียวแดง

ดัดแปลงให้ดี

ให้หลายหลากมากมาย

เอกลักษณ์ของไทยเอ๋ย (รับ)

- ปี่พาทย์ทำเพลงเร็ว - ลา -

โน้ตเพลงอุบาย

- คร ม	- ช - ล	- ท - ล -	- ช - ม	- ร - ช	- ล - ท	- ร - ท	- ล - ช
--------	---------	-----------	---------	---------	---------	---------	---------

- คร ม	- ช - ล	- ท - ล -	- ช - ม	- ม - ร	รร - ม	มม - ช	ชช - ล
--------	---------	-----------	---------	---------	--------	--------	--------

- คร ม	- ช - ล	- ท - ล -	- ช - ม	- ร - ช	- ล - ท	- ร - ท	- ล - ช
--------	---------	-----------	---------	---------	---------	---------	---------

- ร - ท	- ล - ร	--- ล	- ล - ล	--- ช	- ช - ช	- ล ท ล	ช ม - ช
---------	---------	-------	---------	-------	---------	---------	---------

แม่ศรี

- คร ม	- ช - ล	- ท - ล -	- ช - ม	- ร - ช	- ล - ท	- ร - ท	- ล - ช
--------	---------	-----------	---------	---------	---------	---------	---------

- คร ม	- ช - ล	- ท - ล -	- ช - ม	- ม - ร	รร - ม	มม - ช	ชช - ล
--------	---------	-----------	---------	---------	--------	--------	--------

- คร ม	- ช - ล	- ท - ล -	- ช - ม	- ร - ช	- ล - ท	- ร - ท	- ล - ช
--------	---------	-----------	---------	---------	---------	---------	---------

ที่มา (ชวลีษ ทองคำ, 2554)

1.3 คนตรี

วงดนตรีที่ใช้บรรเลงประกอบการรำอุบาย นิยมใช้วงปี่พาทย์เครื่องห้า ประกอบด้วย ปี่ใน ระนาดเอก ซออvertureใหญ่ กลองตะโพน กลองทัด และ ฉิ่ง ดังต่อไปนี้

ภาพที่ 4.1 วงปี่พาทย์เครื่องห้า
ที่มา (คณพร ตันตินันท์, 2554)

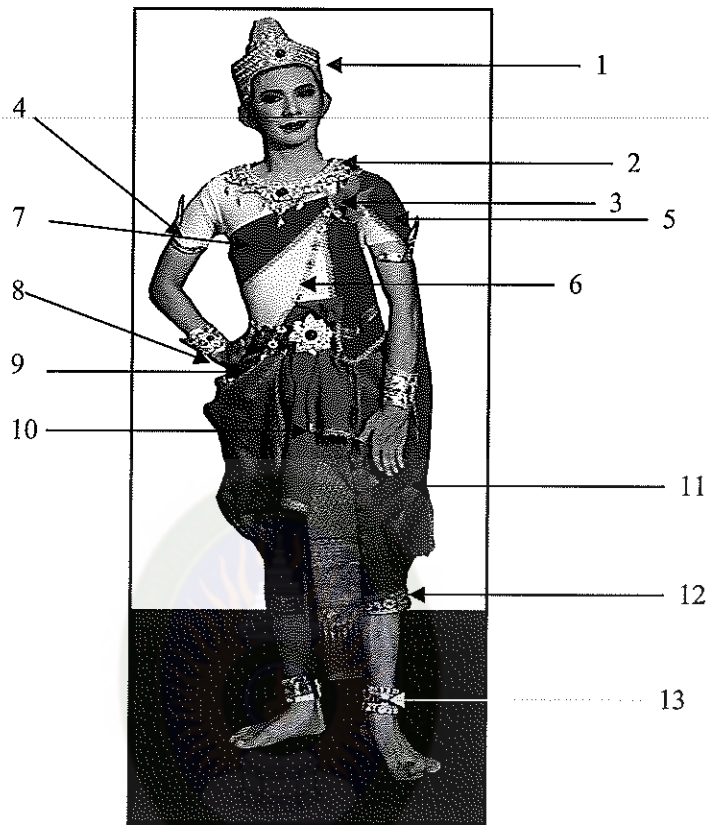
1.4 ผู้แสดง

การแสดงชุดนี้เป็นการแสดงแบบปรับปรุงจึงใช้ผู้แสดงเป็นตัวพระ-ตัวนาง (เพราะผู้เรียน สาขานาฏศิลป์และการละคร มีทั้งตัวพระและตัวนาง) จะได้ใช้กระบวนลีลาตามบุคลิกของตัวพระ-ตัวนาง แต่ในบางกรณีอาจปรับเปลี่ยนเป็นรำตัวพระหรือตัวนางล้วน ๆ หรือปรับเป็นรำเดี่ยวเฉพาะตัวพระหรือตัวนางก็ได้ โดยกำหนดให้รำ 3 คู่ แบบระบำ แต่จัดอยู่ในประเภทรำหมู่ ดังนั้น จึงใช้คำว่า “รำ” นำหน้าชื่อชุดการแสดง

1.5 ลักษณะการแต่งกาย

การแต่งกายประกอบรำชุดนี้จะกำหนดให้ผู้แสดงแต่งกายแบบประยุกต์ ทั้งตัวพระ-ตัวนาง โดยการศึกษาหลักฐานทางประวัติศาสตร์โบราณคดี แล้วดัดแปลงให้ผสมผสานระหว่าง การฟ้อนนครจำปาศรี ระบำทวารวดี และระบำลพบุรี เพราะถิ่นฐานที่ตั้งมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม อยู่ในภาคอีสาน และเคยเป็นแหล่งทับซ้อนของวัฒนธรรม อารยธรรมของชนชาติขอม

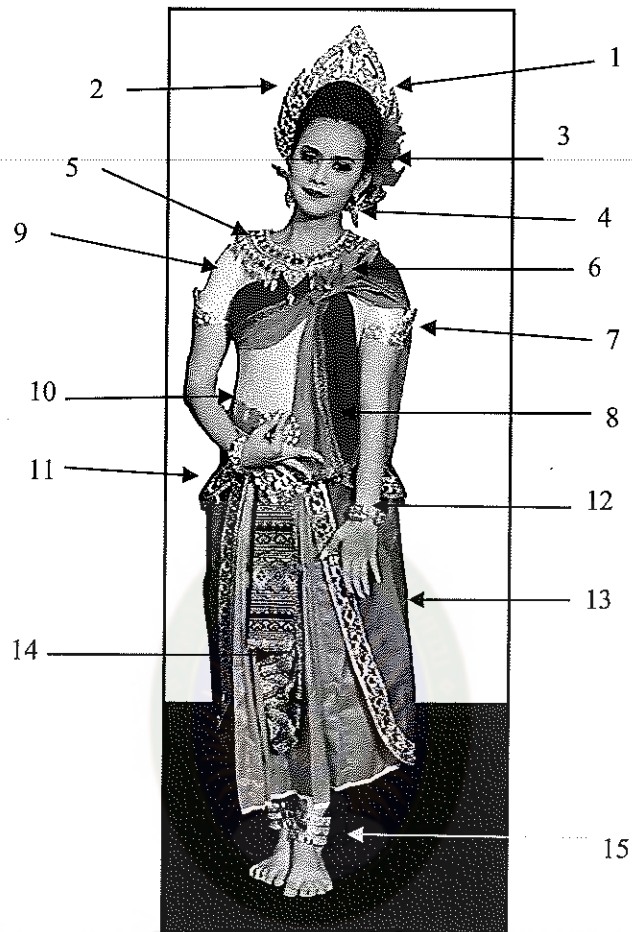
ภาพที่ 4.3 รายชื่อส่วนประกอบของเครื่องแต่งกายตัวพระ (ผู้รับถ่ายทอดมหาวิทยาลัยราชภัฏ
มหาสารคาม)
ที่มา (โมที ศรีแสนยงค์, 2554)

ส่วนประกอบของเครื่องแต่งกายตัวพระ มีดังนี้

1. เทร็ดประยุกต์โบราณคดี	7. บอร์ดีสูท
2. กรองคอ	8. กำไรข้อมือ
3. เข็มกลัดดอกจางาน	9. เข็มขัด
4. รัตตันแขน	10. ผ้ารัดเอว
5. สไบ	11. ผ้าผูก
6. สังวาล	12. สนับเพล
	13. กำไลข้อเท้า

ภาพที่ 4.4 ลักษณะการแต่งกายตัวนาง (ผู้วิจัยฉายมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม)
ที่มา (โมที ศรีแสนรงค์, 2554)

ภาพที่ 4.5 รายชื่อส่วนประกอบของเครื่องแต่งกายตัวนาง (ผู้วิจัยฉายมหาวิทยาลัยราชภัฏ
มหาสารคาม)
ที่มา (โมพี ศรีแสนรงค์, 2554)

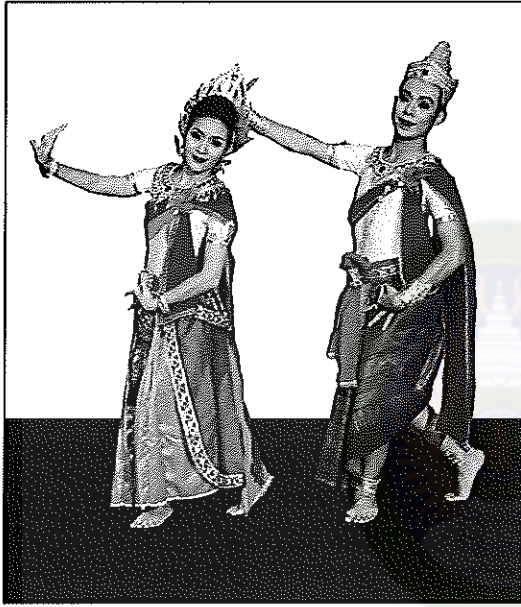
ส่วนประกอบของเครื่องแต่งกายตัวนาง มีดังนี้

1. กระบังหน้าโบราณคติประยุกต์	8. สไบ
2. เขี้ยวไล่น (อยู่ด้านหลัง)	9. บอร์ดีสูท
3. ดอกจันทาคหนู	10. เข็มขัด
4. ต่างหู	11. ผ้าคลุมสะโพกผ้าพื้นเมือง
5. กรองคอ	12. กำไลข้อมือ
6. เข็มกลัดดอกจันทาคหนูและตราพระลัญจกร	13. ฟ้านุ่งประยุกต์โบราณคติ
7. รัตตันแขน	14. จีบนางหางไหล
	15. กำไลข้อเท้า

6. อธิบายท่ารำถวายถวายมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

การอธิบายท่ารำจะเริ่มตั้งแต่เพลงส่งออกจนถึงเพลงส่งเข้า จะเริ่มต้นจากมือขวา → ซ้าย เท้าขวา → เท้าซ้าย ศีรษะ และจะมีรายละเอียดอื่นๆ แทรกไว้ในวงเล็บ ซึ่งเรียงลำดับไว้ดังต่อไปนี้

ภาพที่ 4.6 ท่าออกเพลงรัว
(ท่าสอศสร้อยมาลา)
ที่มา (โมที ศรีแสนยงค์, 2554)

ท่าที่ 1	ท่าออกเพลงรัว (ท่าสอศสร้อยมาลา) (หันหน้าด้านขวาของเวที)
มือขวา	- ตั้งวงบน
มือซ้าย	- จีบหงายชายพก
เท้าขวา	- (พระ) อยู่หลัง (นาง) เปิดส้นหลัง
เท้าซ้าย	- ก้าวข้าง
ศีรษะ	- เอียงซ้าย (ยึด - ยวบเข้า วิ่งเก็บเท้า หรือชอยเท้าออกมาตรงกลางเวที หันหน้าให้ผู้ชม เปลี่ยนมือหรือ พลัดจิบเป็นท่าเดิมอีก 5 ครั้ง เอียง ศีรษะตามมือจิบ แต่ครั้งสุดท้ายให้ ตั้งวงบนมือซ้าย จีบหงายชายพก มือขวา ย่ำเท้ารอนดนตรี)

ภาพที่ 4.7 ทำออกเพลงร้ว
(ทำสอศสร้อยมาลา)
ที่มา (โมพี ศรีแสนยงค์, 2554)

ท่าที่ 2 ทำออกเพลงร้ว (ทำสอศสร้อยมาลา)
(หันหน้าด้านซ้ายของเวที)

- มือขวา - สอดมือจีบปล่อยแบหงายให้นิ้วมือชี้ลง
ที่พื้น แล้วพลิกขึ้นตั้งเป็นวงบน
- มือซ้าย - ลดวงลงเป็นจีบกว้างจอกกระดับมือขวา
แบแล้วพลิกขึ้นเป็นจีบหงายชายพก
- เท้าขวา - ประเท้าแล้วก้าวข้างทิ้งน้ำหนักตัวไว้
ที่เท้าขวาตลอด
- เท้าซ้าย - ถอนเท้าวางหลัง ยืนรับน้ำหนักตัวรอ
แล้วจึงเปิดสันเท้าขึ้น
- ศีรษะ - เอียงขวา ก่อน พอพลิกจีบมาเป็นจีบมือ
ซ้าย จึงเอียงกลับมาทางซ้าย (ค่อย ๆ
หมุนตัว ด้วยทำสอศสร้อยมาลานิ่ง
หันหน้าไปทางด้านขวาของเวที)

ภาพที่ 4.8 ทำออกเพลงร้ว
(ทำป็องหน้า)
ที่มา (โมพี ศรีแสนยงค์, 2554)

ท่าที่ 3 ทำออกเพลงร้ว (ทำป็องหน้า)
(หันหน้าด้านขวาของเวที)

- มือขวา - เดินมือลดลงระดับอกหรือเท่ากับจีบ
มือซ้าย พลิกหงาย แบมือให้ปลายนิ้ว
ชี้ตกลงพื้น จอกจอกแบบเดียวกันกับ
ทำสาลา
- มือซ้าย - เดินมือสอดจีบหงายขึ้นมาระดับวงมือ
ขวา ที่ลดมาระดับอกแล้วปล่อยมือจีบ
แบหงายให้ปลายนิ้วชี้ตกลงพื้น แล้ว
พลิกฝ่ามือคว่ำป็องหน้าระดับหน้าผาก
หรือสายตา จอกจอกเล็กน้อย
- เท้าขวา - ยืนรับน้ำหนักตัว
- เท้าซ้าย - กระหุ้ง แล้วกระดกหลัง
- ศีรษะ - เอียงซ้ายและกลับมาเอียงขวา
(ตัวพระนั่ง) แต่ตัวนางให้รับเอียงกลับ
ทางซ้ายมือที่ป็องหน้าทันที

ภาพที่ 4.9 ทำร้องเอื่อน (เท่า)
ก่อนร้องจุกฉาย ครั้งที่ 1
ทีมา (โมพี ศรีแสนรงค์, 2554)

ท่าที่ 4 ทำร้องเอื่อน (เท่า) ก่อนร้องจุกฉายเออ
(ทำสอดสร้อยมาลาแปลง) ครั้งที่ 1
(หันหน้าด้านขวาของเวที)

มือขวา - จีบหงายชายพก

มือซ้าย - ตั้งวงบน

เท้าขวา - ยืนรับน้ำหนัก แล้วเปลี่ยนชอยเท้า
สลับกับเท้าซ้าย

เท้าซ้าย - ประเท้าไม่ยก (เช็ดเท้า) ชอยเท้า
สลับกันกับเท้าขวา

ศีรษะ - เอียงขวาก่อน แล้วจึงเอียงซ้ายตลอด
หมุนตัวไปทางซ้ายของเวที

ภาพที่ 4.10 ทำร้องเอื่อน (เท่า)
ก่อนร้องจุกฉายครั้งที่ 2
ทีมา (โมพี ศรีแสนรงค์, 2554)

ท่าที่ 5 ทำร้องเอื่อน (เท่า) ก่อนร้องจุกฉาย
(ทำสอดสร้อยมาลาแปลง) ครั้งที่ 2
(หันหน้าด้านซ้ายของเวที)

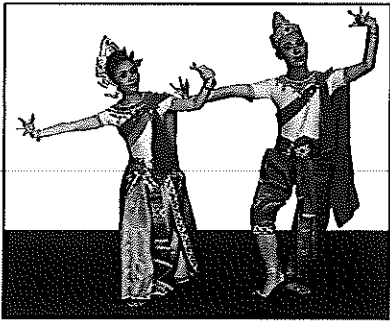
มือขวา - ตั้งวงบน เปลี่ยนมือไม่พลัดจิบ

มือซ้าย - จีบหงายชายพก

เท้าขวา - ประเท้าไม่ยก (เช็ดเท้า) และชอยเท้า
หันตัวมาด้านหน้าเวที

เท้าซ้าย - ดอนเท้าวางหลัง เบี่ยงตัวและหันหน้า
ด้านซ้ายของเวที ยืนรับน้ำหนัก เมื่อ
เท้าขวาประไม่ยกให้ชอยเท้าหันหน้า
มาด้านหน้าของเวที

ศีรษะ - เอียงขวา

ภาพที่ 4.11 ท่า - รุยฉายเอย
ที่มา (โมพี ศรีแสนยงค์, 2554)

- ท่าที่ 6 ท่า - รุยฉายเอย (หันหน้าเวที)
- มือขวา - จีบปรกข้างม้วนจีบปล่อยแบหงาย
เหยียดแขนตั้งให้ปลายนิ้วชี้ลงพื้น
- มือซ้าย - ม้วนจีบปรกข้างตั้งเป็นวงบน
- เท้าขวา - ฉายเท้าประแล้วก้าวหน้า
- เท้าซ้าย - ถอยเท้าขึ้นรับน้ำหนักตัวแล้วเปิด
ส้นเท้า
- ศีรษะ - เอียงขวาแล้วกลับมาเอียงซ้าย
ทางมือตั้งวงบน
- หมายเหตุ - เหมือนท่ารุยฉายพราหมณ์

ภาพที่ 4.12 ท่า - นาฏศิลป์มหาวิทยาลัย
ที่มา (โมพี ศรีแสนยงค์, 2554)

- ท่าที่ 7 ท่า - นาฏศิลป์มหาวิทยาลัย (ท่าพราหม
สี่หน้า) (หันหน้าเวที)
- มือขวา } มือทั้งสองจีบคว่ำสอดขึ้นปล่อยเป็น
มือซ้าย } วงบัวบาน ทั้ง 2 มือ
- เท้าขวา - ก้าวหน้าขึ้นรับน้ำหนัก
- เท้าซ้าย - กระดกหลัง
- ศีรษะ - ตรง

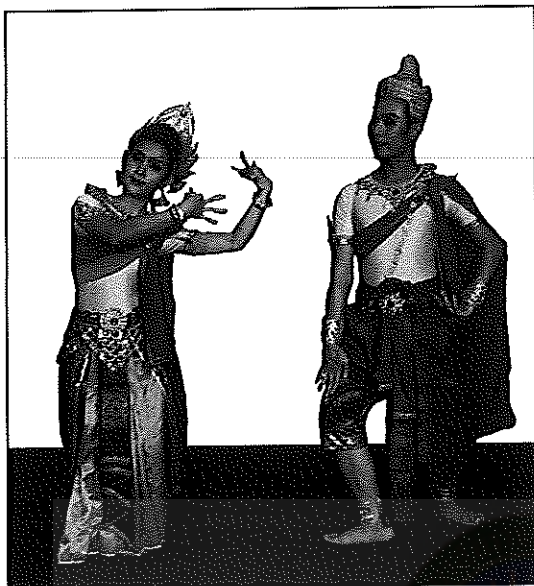
ภาพที่ 4.13 ท่า - ราชภักดิ์
ที่มา (โมฬี ศรีแสนยงค์, 2554)

ท่าที่ 8 ท่า - ราชภักดิ์ (หันหน้าเวที)
มือขวา } ลดตำแหน่งปลายนิ้วมือลงพื้น งอศอก
มือซ้าย } ทั้ง 2 ข้าง ระดับเกยวข้าง
เท้าขวา - (ตัวพระ) ก้าวข้าง
(ตัวนาง) เปิดส้นเท้าหลัง
เท้าซ้าย - (ตัวพระ) เปิดส้นเท้า (ตัวนาง)
ก้าวข้าง
ศีรษะ - (ตัวพระ) เอียงขวา (ตัวนาง)
เอียงซ้าย

ภาพที่ 4.14 ท่า - มหาสารคาม
ที่มา (โมฬี ศรีแสนยงค์, 2554)

ท่าที่ 9 ท่า - มหาสารคาม (หันหน้าเวที)
ท่ามยุเรศ
มือขวา } ยกขึ้นตั้งเป็นวงกลาง
มือซ้าย }
เท้าขวา - (ตัวพระ) ยืนรับน้ำหนัก (ตัวนาง)
กระดก
เท้าซ้าย - (ตัวพระ) กระดก (ตัวนาง) ยืนรับ
น้ำหนักตัว
ศีรษะ - (ตัวพระ) เอียงซ้าย (ตัวนาง)
เอียงขวา
หมายเหตุ - ก่อนปีในเป่าล้อรับตัวนางริบวง
หลังเท้าขวายืน เท้าซ้ายประโม่ยก
มือขวาวาดจับหงายชายพก มือซ้าย
ตั้งวงบนเป็นท่าที่ 5 ทันทีก้าว
จนมาถึงท่าที่ 9 อีกครั้งหนึ่ง

ภาพที่ 4.15 ท่า - ดอกจาน
ที่มา (โมฬี ศรีแสนยงค์, 2554)

ท่าที่ 10 ท่า - ดอกจาน (หันหน้าเวที)
มือขวา - (ตัวพระ) วางหน้าขา (ตัวนาง)
จับก่อนมาทางหูซ้าย
มือซ้าย - (ตัวพระ) เท้าสะเอว (ตัวนาง)
จับปรกข้าง
เท้าขวา - (ตัวพระ) ก้าวข้าง (ตัวนาง)
เปิดสันเท้า
เท้าซ้าย - (ตัวพระ) วางหลัง (ตัวนาง) ก้าวไขว้
ศีรษะ - เอียงซ้าย
หมายเหตุ ตัวพระ รำท่าพักมองดูตัวนาง
ส่วนตัวนางรำท่าเสียบดอกไม้ที่
มวยผม

ภาพที่ 4.16 ท่า - พระวรุณ
ที่มา (โมฬี ศรีแสนยงค์, 2554)

ท่าที่ 11 ท่า - พระวรุณ
มือขวา } ไหว้สูงระดับหน้าเข้าหาคู่
มือซ้าย }
เท้าขวา - (ตัวพระ) ก้าวข้าง (ตัวนาง) ก้าวไขว้
เท้าซ้าย - (ตัวพระ) อยู่หลัง (ตัวนาง) ก้าวข้าง
ศีรษะ - (ตัวพระ) เอียงซ้าย (ตัวนาง) เอียงขวา
หมายเหตุ ตัวพระ-ตัวนาง รำท่าตรงข้ามเข้าคู่
กัน ไหว้เข้าข้างใน เอียงนอก

ภาพที่ 4.17 ท่า - หนูน้อย
ที่มา (โมฬี ศรีแสนยงค์, 2554)

ท่าที่ 12 ท่า - หนูน้อย (ท่าเตรียมเจดลิน)
(หันตัวด้านขวาของเวที)

- มือขวา - ตั้งวงบน
- มือซ้าย - จับปรกก่อนมาข้างหน้าเล็กน้อย
- เท้าขวา - ก้าวไขว้
- เท้าซ้าย - เปิดเส้นเท้าหลัง (เตรียมกระทุ้งเท้า)
- ศีรษะ - เอียงซ้าย

ภาพที่ 4.18 ท่า - จดงาม (ท่าเจดลิน)
ที่มา (โมฬี ศรีแสนยงค์, 2554)

ท่าที่ 13 ท่า - จดงาม (เจดลิน)
(หันด้านขวาของเวที)

- มือขวา - พลิกตั้งเป็นวงบัวบาน
- มือซ้าย - ม้วนจับแบ่มือตั้งเป็นวงหน้า
- เท้าขวา - ยืนรับน้ำหนักตัว
- เท้าซ้าย - กระดกหลัง
- ศีรษะ - เอียงขวา

ภาพที่ 4.19 ท่า - สีเขียวแดง
(จิบแก้วคว่ำระดับหน้า)
ที่มา (โมพี ศรีแสนรงค์, 2554)

ท่าที่ 14 ท่า - สีเขียวแดง (ท่าเตรียมล่อแก้ว
แววไว) (หันหน้าเวที)

มือขวา - จิบล่อแก้วคว่ำระดับหน้า

มือซ้าย - จิบหลัง

เท้าขวา - เปิดส้นเท้า

เท้าซ้าย - ยืนรับน้ำหนักตัว

ศีรษะ - เอียงลึกลงมาทางขวา

ภาพที่ 4.20 ท่า - แวววาม (ท่าแววไว)
ที่มา (โมพี ศรีแสนรงค์, 2554)

ท่าที่ 15 ท่า - แวววาม (ท่าแววไว)
(หันหน้าเวที)

มือขวา - พลิกจิบล่อหงาย สะบัดจิบแก้ว
ไม่ปล่อยเปลี่ยนตั้งเป็นจิบล่อแก้ว
วงบนหน้าสูงระดับสายตา

มือซ้าย - จิบหลัง

เท้าขวา - เปิดส้นเท้าหลัง

เท้าซ้าย - ก้าวไขว้ข้างหน้าเหมือนเดิม

ศีรษะ - ลึกลง ขวา - ซ้าย

หมายเหตุ ตั้งแต่สีเขียวแดงแวววามจะสะบัดจิบ
พร้อมลึกลงได้ 4 จังหวะคือ เขียว
แดง แวว วาม

ภาพที่ 4.21 ท่า - ตราพระลัญจกร
(ท่ามยุเรศ)

ที่มา (โมพี ศรีแสนรงค์, 2554)

ท่าที่ 16 ท่า - ตราพระลัญจกร (ท่ามยุเรศ จีบ
ล่อแก้ว) (หันหน้าเวที)

มือขวา } จีบล่อแก้วเข้าอก สาวออกตั้งเป็น
มือซ้าย } จีบล่อแก้ววงกลางทั้ง 2 มือ

เท้าขวา - ก้าวหน้า ยืนรับน้ำหนักตัว

เท้าซ้าย - กระดก

ศีรษะ - ตรง

หมายเหตุ - ปี่ในเป่าล่อรับคำร้องตั้งแต่ท่าคำว่า
“ดอกจาน ... ถึง ตราพระลัญจกร”
คือท่าที่ 10-16 ให้รำท่าเดิมซ้ำอีก
ครั้ง

ภาพที่ 4.22 ท่า - วิชาการเป็นเลิศ (ท่าบัวชูฝัก)

ที่มา (โมพี ศรีแสนรงค์, 2554)

ท่าที่ 17 ท่าวิชาการเป็นเลิศ (ท่านภาพร)
(หันด้านซ้ายของเวที)

มือขวา - จีบคว้างอศอกเท่ากับมือซ้าย

สอดจیبหงายขึ้นเป็นวงบัวบาน

มือซ้าย - แเบหงายอศอกระดับเดียวกัน
แล้วพลิกเป็นวงเหยียดแขนตั้ง

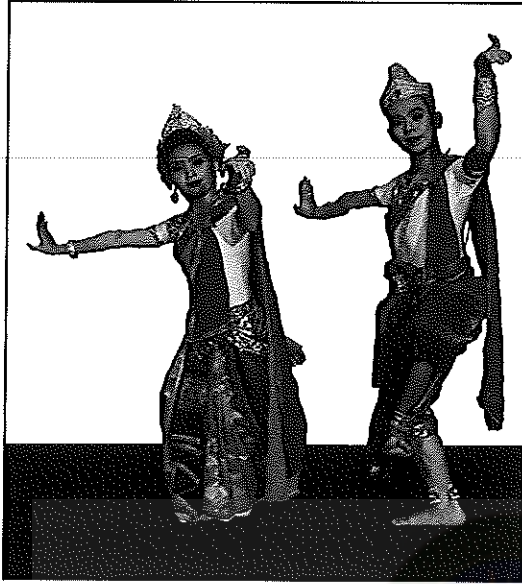
เสมอไหล่

เท้าขวา - กระทุ้ง แล้วกระดก

เท้าซ้าย - ก้าวหน้า ยืนรับน้ำหนัก

ศีรษะ - เอียงขวาแล้วกลับมาเอียงซ้าย

(ตามองมือนั่งวงบัวบาน)

ภาพที่ 4.23 ท่า - ประเสริฐคุณธรรม
(ท่าบัวชูฝัก)

ที่มา (โมพี ศรีแสนยงค์, 2554)

ท่าที่ 18 ท่า - ประเสริฐคุณธรรม (ท่านภาพร)
(หันด้านขวาของเวที)

มือขวา - แขนงายงอศอกลดลงระดับเดียวกัน
กับมือซ้ายพลิกคว่ำเป็นวงเหยียด
แขนตั้งเสมอไหล่

มือซ้าย - จับล่อแก้วคว่ำงอศอก สอดจับปล่อย
ออกเป็นวงบัวบาน

เท้าขวา - ก้าวหน้า ยืนรับน้ำหนัก

เท้าซ้าย - (ตัวพระ) ยกหน้า (ตัวนาง) กระดก
เท้าหลัง

ศีรษะ - เอียงซ้ายแล้วกลับมาเอียงขวา
(ตามองมือตั้งวงบัวบาน)

ภาพที่ 4.24 ท่า - นำชุมชนพัฒนา
(ท่าเดินตัวพระ-ตัวนาง)

ที่มา (โมพี ศรีแสนยงค์, 2554)

ท่าที่ 19 ท่า - นำชุมชนพัฒนา (ท่าเดินตัวพระ-
ตัวนาง) (หันหน้าเวที)

มือขวา - หยิบจับคว่ำปล่อยเป็นวงล่าง แล้วทำ
ซ้ำอีกเป็นวงข้าง

มือซ้าย - หยิบจับคว่ำปล่อยเป็นวงข้าง แล้วทำ
ซ้ำอีกเป็นวงล่าง

เท้าขวา - เปิดส้นหลัง แล้วก้าวหน้าตามเป็น
จังหวะที่ 2

เท้าซ้าย - ก้าวหน้าก่อน แล้วก้าวขวาตาม
(เป็น 2 ก้าว)

ศีรษะ - เอียงตรงข้ามกับเท้าที่ก้าวหน้า (ตัวนาง
เดินได้ 2 แบบ คือ ตามที่อธิบายแบบ
ตัวพระก็ได้ แต่จิตใจ่า หรือมือซ้ายจะ
จับหงายไว้ที่ชายพกตลอดก็ได้โดยรำ
กริดจับเฉพาะมือขวาเท่านั้น)

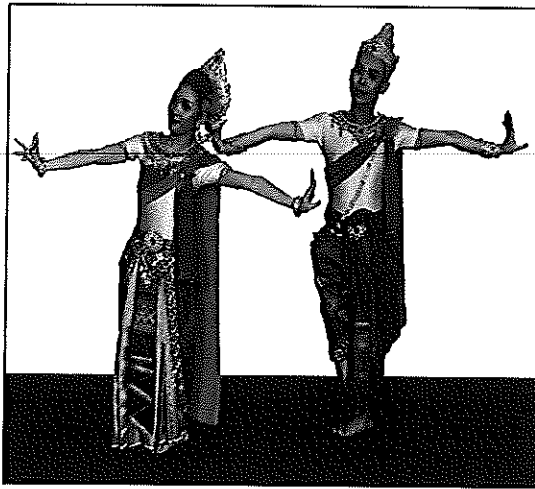
ภาพที่ 4.25 ท่า - ให้เกียรติกำจร
(ท่าโชติช่วงสว่างไสว)
ที่มา (โมที ศรีแสนยงค์, 2554)

ท่าที่ 20 ท่า - ให้เกียรติกำจร (ท่าโชติช่วง
สว่างไสว) (หันด้านขวาของเวที)
มือขวา } ทั้ง 2 มือจับคว่ำระดับอก โบกออก
                  } คลายจับเหมือนท่าพรหมสี่หน้า มือ
                  } ซ้าย
เท้าขวา } ก้าวเท้าซ้ายก่อนก้าวข้าง เท้าขวาตาม
เท้าซ้าย } แล้วหมุนรอบตัวกลับที่เดิม
ศีรษะ - เอียงขวาแล้วกลับมาเอียงซ้าย หันหน้า
                  } มองด้านหน้าเวที (คนดู)
หมายเหตุ - ปี่ในเป่าล้อรับจากคำว่า “วิชาการ
                  } เป็นเลิศ.. ให้เกียรติกำจร คือท่าที่
                  } 17- ท่าที่ 20 ให้รำท่าเดิมซ้ำอีกครั้ง

ภาพที่ 4.26 ท่ารับท่อนแรก
(ท่าเดินขึ้น)
ที่มา (โมที ศรีแสนยงค์, 2554)

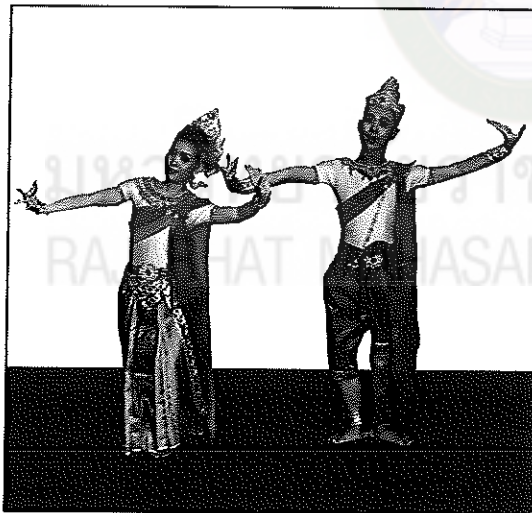
ท่าที่ 21 ท่ารับท่อนแรก (ท่าเดินขึ้น)
(หันหน้าเวที)
มือขวา - จับหงายรวมระดับอก ม้วนส่งไปเป็น
                  } จับหลัง
มือซ้าย - ตั้งวงรวมมือระดับอก พลิกขึ้นเป็นจับ
                  } หงาย แขนตั้ง ส่งไปข้างหน้า
เท้าขวา - จรดข้างเตรียมก้าวหน้า ทิ้งน้ำหนักตัว
                  } ตามเท้าที่ก้าว
เท้าซ้าย - เปิดส้นเท้าหลัง
ศีรษะ - เอียงซ้ายแล้วกลับมาเอียงขวา (ท่าเดิน
                  } ขึ้น จะก้าว 3 ครั้ง มือจะเปลี่ยนตาม
                  } ก้าวเท้าและเอียงศีรษะตามเท้าเสมอ)

ภาพที่ 4.27 ท่ารับท่อนแรก
(ท่าเดินลง)
ที่มา (โมพี ศรีแสนรงค์, 2554)

ท่าที่ 22 ท่ารับท่อนแรก (ท่าเดินลง)
(หันหน้าเวที)

- มือขวา - ปล่อยจีบหงายเหยียดตั้งข้างลำตัว
เสมอไหล่
- มือซ้าย - ม้วนจีบตั้งเป็นวงเหยียด
- เท้าขวา - ยืนอยู่หน้า
- เท้าซ้าย - วางหลังด้วยจุมกเท้า (เท้าทั้ง 2 เวลา
เดินลงจะคลายเท้าก่อนจึงจะวางหลัง)
- ศีรษะ - เอียงซ้ายทางมือที่ตั้งวง (เดินลง
จะก้าวคลายเท้าดอกลง 4 ครั้ง โดยเริ่ม
จากเท้าซ้ายก่อน เอียงศีรษะตามเท้า
และจีบหงายเหยียดยาวแขนตั้ง ครึ่ง
ที่ 4 จะวางหลังเท้าขวา)

ภาพที่ 4.28 ท่าทำยคนตรีบรรเลงรับ
(ท่ากึ่งหันร่อนแปลง)
ที่มา (โมพี ศรีแสนรงค์, 2554)

ท่าที่ 23 ท่าทำยคนตรีบรรเลงรับท่ากึ่งหันร่อน)
(หันหน้าเวที)

- มือขวา จีบคว้างอศอกเล็กน้อยข้างลำตัว พลิก
หงายขึ้นเป็นจีบหงายแขนตั้งข้างลำตัว
- มือซ้าย - แเบหงายอศอกเล็กน้อยข้างลำตัว พลิก
หงายขึ้นตั้งเป็นวงบน
- เท้าขวา - ประยคเล็กน้อยแล้ววางลงผสมเท้า
- เท้าซ้าย - ยืนรับน้ำหนักตัว (นาง) ก้าวไขว้
เท้าซ้าย
- ศีรษะ - เอียงขวาแล้วกลับมาตรง

ภาพที่ 4.29 ทำก่อนร้องเอื้อน (ก่อนนาฏศิลป์เอื้อน)
ครั้งที่ 1
ทีมา (โมพี ศรีแสนยงค์, 2554)

- ท่าที่ 24 ทำก่อนร้องเอื้อนหรือ (ก่อนนาฏศิลป์เอื้อน) ครั้งที่ 1 ท่อนแรก วงบน-จิบคว่ำเหยียดแขนตั้ง (หันด้านขวาของเวที)
- มือขวา - จิบคว่ำเหยียดแขนตั้งเสมอไหล่
มือซ้าย - แขนงายให้ปลายนิ้วชี้ลงพื้น พลิกตั้งเป็นวงบน
- เท้าขวา - ถอนเท้าเบียดตัวไปทางขวาของเวที ยืนรับน้ำหนัก
เท้าซ้าย - เหลื่อมเท้าประไม้ยกชอยเท้า
ศีรษะ - เอียงซ้าย

ภาพที่ 4.30 ทำร้องเอื้อน
(ก่อนนาฏศิลป์เอื้อน) ครั้งที่ 2
ทีมา (โมพี ศรีแสนยงค์, 2554)

- ท่าที่ 25 ทำร้องเอื้อน (ก่อนนาฏศิลป์เอื้อน) ครั้งที่ 2 (หันด้านซ้ายของเวที)
- มือขวา - ตั้งวงบน
มือซ้าย - จิบคว่ำแขนตั้งเสมอไหล่
- เท้าขวา - ประเท้าไม้ยก แล้วรีบชอยเท้า
เท้าซ้าย - ยืนรับน้ำหนัก แล้วชอยเท้าหันมาหน้าของเวที
- ศีรษะ - เอียงขวา

ภาพที่ 4.31 ทำร้องเอื่อน
ที่มา (โมพี ศรีแสนยงค์, 2554)

ท่าที่ 26 ทำร้องเอื่อน (ก่อนนาฏศิลป์เอย)
จับล่อแก้วทั้ง 2 ข้าง จรดเท้าชวาก่อน
(ฉาย)

- มือขวา - ม้วนจับล่อแก้วประกข้าง
- มือซ้าย - ม้วนจับล่อแก้วประกข้าง
- เท้าขวา - ฉายเท้าเตรียมประเท้า
- เท้าซ้าย - ถอยชวาวางหลังยื่นรับน้ำหนักแล้ว
เปิดสันเท้า
- ศีรษะ - เอียงขวา

ภาพที่ 4.32 ท่า - นาฏศิลป์เอย (ท่าชะนีร้ายไม้แปลง)
ที่มา (โมพี ศรีแสนยงค์, 2554)

ท่าที่ 27 ท่า-นาฏศิลป์เอย (ท่าชะนีร้ายไม้แปลง
จับล่อแก้ว 2 มือ) (หันหน้าเวที)

- มือขวา - ม้วนจับล่อแก้วประกข้าง พลิกหงาย
เหยียดแขนตั้ง ทอดแขนต่ำไปข้าง
ลำตัว
- มือซ้าย - ม้วนจับล่อแก้วประกข้างม้วนออกตั้ง
เป็นจับล่อแก้ววงบน
- เท้าขวา - ฉายแล้วประวางหน้ารับน้ำหนักตัว
- เท้าซ้าย - ถอนเท้าวางหลังแล้วเปิดสันเท้า
- ศีรษะ - เอียงขวา แล้วกลับมาเอียงทางซ้าย
เบี่ยงหน้ามอมองทางขวามือจับ
ล่อแก้วหงายแบบวงเหยียด

ภาพที่ 4.33 ท่า - นาฏศิลป์ (ท่ารวมมือระดับ
หน้าห้อง)

ที่มา (โมที ศรีแสนยงค์, 2554)

ท่าที่ 28 ท่า - นาฏศิลป์ (รวมมือระดับหน้าห้อง)
(หันหน้าเวที)

มือขวา - จับหงายระดับหน้าห้อง

มือซ้าย - ตั้งวง (พิเศษ) ระดับหน้าห้อง
เท่ากับมือจับ

เท้าขวา - ก้าวหน้า

เท้าซ้าย - เปิดส้นเท้า (เตรียมกระหู่/ยก
หน้าตัวพระ)

ศีรษะ - เอียงซ้ายมือที่แบ

หมายเหตุ (เตรียมขึ้น / นั่งลง)

ภาพที่ 4.34 ท่า - มหาสารคาม (ท่าตัวเรา)

ที่มา (โมที ศรีแสนยงค์, 2554)

ท่าที่ 29 ท่า - มหาสารคาม (ท่าตัวเรา)
(หันหน้าเวที)

มือขวา - ตัวพระเท้าสะเอว / ตัวนางจับหลัง

มือซ้าย - จับเข้าอก

เท้าขวา - ยืนรับน้ำหนักตัว

เท้าซ้าย - (ตัวพระ) ยกหน้า (ตัวนาง) กระดก
หลัง

ศีรษะ - เอียงขวา

ภาพที่ 4.35 ท่า - เลศวิไลงามทรู
ที่มา (โมพี ศรีแสนยงค์, 2554)

ท่าที่ 30 ท่า - เลศวิไลงามทรู (ท่าเจ็ดลิน)
(หันด้านขวาของเวที)

มือขวา - แขนงตั้งวงบนระดับเดียวกับมือซ้าย
จับประก้างพลิกตั้งเป็นวงบัวบาน
มือซ้าย - จับประก้างมือซ้ายม้วนเป็นวงหน้า
เท้าขวา - ก้าวหน้า
เท้าซ้าย - กระทบเท้า
ศีรษะ - เอียงซ้ายก่อนแล้วกลับมาเอียงขวา
หมายเหตุ - เมื่อจบคำร้องนี้ให้รำซ้ำจากท่าที่
24 - 30 อีกครั้ง

ภาพที่ 4.36 ท่า - คนไทยทั่วหล้า
(ท่าแบ่มือขวาเร่อกข้างตัว)
ที่มา (โมพี ศรีแสนยงค์, 2554)

ท่าที่ 31 ท่า - คนไทยทั่วหล้า (ท่าแบ่มือขวา
เร่อกข้าง) (หันหน้าเวที)

มือขวา - แขนงยเร่อกข้างขวา
มือซ้าย - (ตัวพระ) เท้าสะเอว
(ตัวนาง) จับหลัง
เท้าขวา - (ตัวพระ) ก้าวข้าง
(ตัวนาง) เปิดส้นเท้าหลัง
เท้าซ้าย - (ตัวพระ) อยู่หลังกันเข้า ไม่เปิดส้น
ทิ้งน้ำหนักตัวตรงกลาง
(ตัวนาง) ก้าวไขว้
ศีรษะ - เอียงซ้าย
หมายเหตุ - ต่างกันเฉพาะเท้าของตัวพระ
กับตัวนาง

ภาพที่ 4.37 ท่า - พากันเชิดชู
ที่มา (โมที ศรีแสนยงค์, 2554)

ท่าที่ 32 ท่า - พากันเชิดชู (ท่าขออวยชัย
ในพ็อนเงี้ยว) (หันหน้าเวที)

มือขวา - มือขวาดั้งวางบัวบานต่ำกว่ามือซ้าย
ครึ่งหนึ่ง (ระดับหน้า)

มือซ้าย - ดั้งวางบัวบานสูงระดับแก้มศีรษะ

เท้าขวา - ก้าวไขว้

เท้าซ้าย - เปิดส้นเท้าหลัง

ศีรษะ - เอียงซ้ายแล้วกลับมาเอียงขวา

หมายเหตุ - ก่อนตั้งทำนองให้มือขวา-ซ้ายดั่งวง
หน้าระดับอก แล้วพลิกเป็นวง
บัวบานทั้ง 2 มือ

ภาพที่ 4.38 ท่า - ศิษย์สืบสานเรียนรู้
ที่มา (โมที ศรีแสนยงค์, 2554)

ท่าที่ 33 ท่า - ศิษย์สืบสานเรียนรู้

(ท่าเขียนหนังสือ) (หันด้านซ้ายของเวที)

มือขวา - จีบหงายแล้วจิบคว่ำลงที่ฝ่ามือซ้าย
อยู่ระดับหน้าท้อง

มือซ้าย - ดั้งกลางแล้วพลิกแบหงายฝ่ามือ
ข้อมือเหยียดตรง อยู่ระดับหน้าท้อง

เท้าขวา - (ตัวพระ) ก้าวข้าง

(ตัวนาง) เปิดส้น

เท้าซ้าย - (ตัวพระ) ถอนเท้าวางหลังไม่เปิดส้น
ทิ้งน้ำหนักตัวตรงกลาง
(ตัวนาง) ก้าวไขว้

ศีรษะ - เอียงขวาแล้วกลับมาเอียงซ้าย

ภาพที่ 4.39 ท่า - ครูเสริมสร้างปัญญา
ที่มา (โมพี ศรีแสนยงค์, 2554)

ท่าที่ 34 ท่า - ครูเสริมสร้างปัญญา
(หันด้านขวาของเวที)

มือขวา - กำหลวม ชี้นิ้วคว่ำลงแล้วพลิกกระดับ
วงบน แต่ชี้นิ้วมาที่เงื้อมมือ

มือซ้าย - ตั้งวงหน้าระดับอก แล้วปาดไปเป็น
จีบหลัง

เท้าขวา - ถอนวางหลังแล้วยืนรับน้ำหนักตัว

เท้าซ้าย - ขาเหยียดตั้งไปข้างหน้าจรดด้วย
จมูกเท้า

ศีรษะ - เอียงขวาแล้วกลับมาเอียงซ้าย

หมายเหตุ - เมื่อรำจบคำร้องนี้ให้รำซ้ำอีก
จากท่าที่ 30-34 อีกครั้ง

ภาพที่ 4.40 ท่า - ศิลปะไทยชาติ
ที่มา (โมพี ศรีแสนยงค์, 2554)

ท่าที่ 35 ท่า - ศิลปะไทยชาติ (ท่าแรกจะรุ่ม
ในอุบายพราหมณ์) (หันหน้าเวที)

มือขวา - (ตัวนาง) จีบล่อแก้วหงายระดับอก
ม้วนมือเป็นจีบแก้ววงล่างก่อนไป

ซ้าย ปลายนิ้วจรดที่ได้ศอก (ตัวพระ)

ทำท่าตรงกันข้ามกับตัวนาง

มือซ้าย - (ตัวนาง) จีบล่อแก้วหงายระดับอก
ม้วนออกเป็นวงเหยียดหงายปลายนิ้ว

ชี้ลงพื้น ยื่นไปทางซ้ายมือ (ตัวพระ)

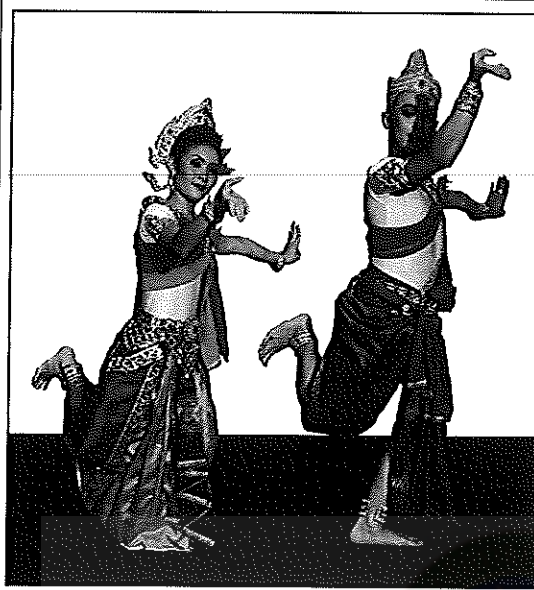
ทำท่าตรงกันข้ามกับตัวนาง

เท้าขวา - กระดกเสี้ยว พระคุกเข่า

เท้าซ้าย - ก้าวข้าง คุกเข่าลงนั่งทับสันเท้าพระ
กระดกเสี้ยว

ศีรษะ - เอียงซ้ายแล้วกลับมาเอียงขวา

หมายเหตุ - เหมือนท่าแรกจะรุ่มในอุบาย
พราหมณ์ ตัวพระให้ทำตรงข้าม
เข้าหาตัวนาง

ภาพที่ 4.41 ท่า - ประกาศให้โลกรู้
ที่มา (โมที ศรีแสนยงค์, 2554)

ท่าที่ 36 ท่า - ประกาศให้โลกรู้ (ท่านภาพรซ้าย)
(หันด้านซ้าย - ไปขวา)

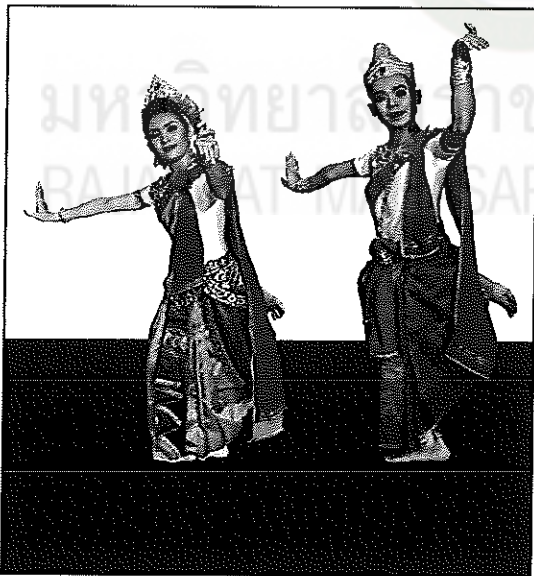
มือขวา - จีบคว่ำข้างลำตัว สอดจิบปล่อย
เป็นวงบัวบาน

มือซ้าย - แบนหางงอศอกพลิกตั้งเป็นวงเหยียด
แขนตั้งเสมอไหล่

เท้าขวา - กระดกเท้า

เท้าซ้าย - ยืนรับน้ำหนักตัว ค่อยหมุนมาด้านขวา
ของเวที

ศีรษะ - เอียงขวาแล้วกลับมาเอียงซ้าย

ภาพที่ 4.42 ท่า - เกียรติก้องไปสู่
ที่มา (โมที ศรีแสนยงค์, 2554)

ท่าที่ 37 ท่า - เกียรติก้องไปสู่ (ท่านภาพรขวา)
(หันด้านขวา - ไปซ้าย)

มือขวา - แบนหางงอศอกพลิกตั้งเป็นวงเหยียด
แขนตั้งเสมอไหล่

มือซ้าย - จีบคว่ำข้างลำตัวสอดจิบปล่อยเป็น
วงบัวบาน

เท้าขวา - ยืนรับน้ำหนักตัว ค่อย ๆ หมุนมา
ด้านซ้ายหรือมาถึงหน้าเวทีก็พอ

เท้าซ้าย - กระดกหลัง

ศีรษะ - เอียงซ้ายแล้วกลับมาเอียงขวา

หมายเหตุ - ช่วงนี้หมุนตัวมาทางซ้ายเพียง
ครั้งเดียว จะหันหน้าเวทีพอดี

ภาพที่ 4.43 ท่า - นานาชาติวิวัฒนา
ที่มา (โมหี ศรีแสนยงค์, 2554)

ท่าที่ 38 ท่า - นานาชาติวิวัฒนา (ท่าพรหมสี่หน้า)
(หันหน้าเวที)

มือขวา } จับคว่ำข้างลำตัว
มือซ้าย } แล้วสอดขึ้นเป็นวงบัวบาน

เท้าขวา - ก้าวหน้ายื่นรับน้ำหนักตัว

เท้าซ้าย - กระดกเท้า

ศีรษะ - ตรง

หมายเหตุ - เมื่อรำจบคำร้องนี้ให้รำซ้ำอีก
จากท่าที่ 35 - 38 อีกครั้ง

ภาพที่ 4.44 ท่ารับทำนองเพลงจูลายท่อน 2
(เดินขึ้น)

ที่มา (โมหี ศรีแสนยงค์, 2554)

ท่าที่ 39 ท่ารับทำนองเพลงจูลายท่อน 2
(ท่าเดินขึ้น) (หันหน้าเวที)

มือขวา - จับคว่ำแขนเหยียดเสมอไหล่
ข้างลำตัว

มือซ้าย - ยกขึ้นตั้งวงบน (พระ - นาง)

เท้าขวา - เปิดส้นหลัง (ตัวพระ) ระวางให้กันเข้า

เท้าซ้าย - ก้าวหน้า เดินขึ้น

ศีรษะ - เอียงจากซ้ายมาขวา
(เอียงมาทางมือจับ)

หมายเหตุ - เดินขึ้นข้างหน้า 3 ก้าว ทำมือ
สลับไปพร้อมกัน

ภาพที่ 4.45 ท่ารับทำนองจูลาย ท่อน 2
(เดินลง)

ที่มา (โมหิ ศรีแสนยงค์, 2554)

ท่าที่ 40 ท่ารับทำนองจูลาย ท่อน 2 (เดินลง)
(หันหน้าเวที)

มือขวา - ปล่อยจับคว่ำ เลื่อนมาตั้งเป็นวงล่าง

มือซ้าย - จับคว่ำเหยียดแขนตั้งข้างลำตัว

เท้าขวา - อยู่ข้างหน้ายื่นรับน้ำหนักตัว

เท้าซ้าย - ฉายเท้าวางหลังด้วยจุมกเท้า

ศีรษะ - เอียงตามมือจับคว่ำแขนเหยียดตั้ง

หมายเหตุ - เวลาเดินลงจะฉายเท้าเดินลง 4 ก้าว
เปลี่ยนสลับกันเหมือนตอนเดินขึ้น

ภาพที่ 4.46 ท่าเตรียมตัว (ท่าจ่อเพลิงกาฬ)
ที่มา (โมหิ ศรีแสนยงค์, 2554)

ท่าที่ 41 ท่าเตรียมตัว (ท่าจ่อเพลิงกาฬ)
(หันหน้าเวที)

มือขวา - (ตัวพระ) จับคว่ำแล้วพลิกหงาย
เหยียดแขนตั้งข้างลำตัว (ตัวนาง
ทำท่าตรงกันข้าม)

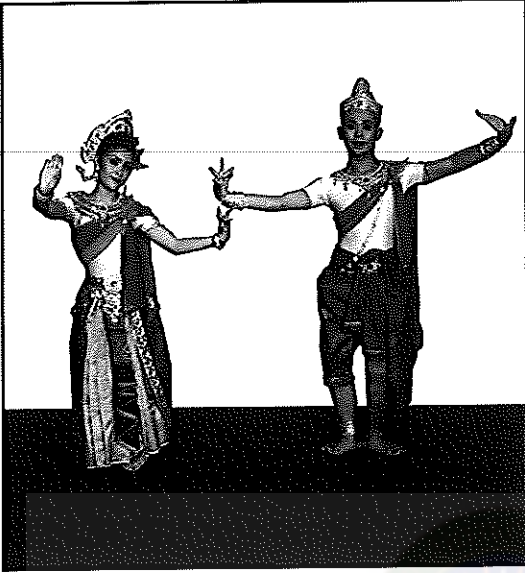
มือซ้าย - (ตัวพระ) แขนหงายงอศอกพลิกตั้งเป็น
วงบน (ตัวนาง) ทำท่าตรงกันข้าม

เท้าขวา - (ตัวพระ) ผสมเท้า (ตัวนาง) ก้าวไขว้

เท้าซ้าย - (ตัวพระ) ผสมเท้า (ตัวนาง) เปิดสัน
เท้า

ศีรษะ - เอียงทางมือตั้งวง

หมายเหตุ - พระ - นาง รำเข้าหากัน

ภาพที่ 4.47 ท่า-แม่ศรีเอ๋ย
ที่มา (โมฬี ศรีแสนรงค์, 2554)

ท่าที่ 42 ท่า-แม่ศรีเอ๋ย (ท่าชักแขน-ไหล่)
(หันหน้าเวที)

มือขวา - (ตัวพระ) จีบหางแขนตั้ง ยักแขน
ตามจังหวะ(ตัวนาง) ตั้งวงบน

มือซ้าย - (ตัวพระ) ตั้งวงบน (ตัวนาง) จีบ
หางแขนตั้งยักแขนตามจังหวะ

เท้าขวา - (ตัวพระ) ผสมเท้า (ตัวนาง) ก้าวไขว้

เท้าซ้าย - (ตัวพระ) ผสมเท้า
(ตัวนาง) เปิดส้นเท้า

ศีรษะ - ลักคอดตามจังหวะ

หมายเหตุ ตัวนาง มือทำท่าตรงกันข้ามกับ
ตัวพระ

ภาพที่ 4.48 ท่า-แม่ศรีดอกจาน (ท่ายอดดออง)
ที่มา (โมฬี ศรีแสนรงค์, 2554)

ท่าที่ 43 ท่า-แม่ศรีดอกจาน (ท่ายอดดออง)
(หันหน้าเวที)

มือขวา - จีบปรกหน้าแล้วส่งไปเป็นจิบหลัง

มือซ้าย - แเบตั้งวงหน้าระดับเดียวกับกับมือจิบ
พลิกหางมาเป็นจิบปรกหน้า

เท้าขวา - ก้าวหน้าแล้วยืนรับน้ำหนักตัว

เท้าซ้าย - กระดกเท้า

ศีรษะ - เอียงซ้ายแล้วกลับมาเอียงขวา

ภาพที่ 4.49 ท่า-เราจะสืบสาน
(ท่านาคาม้วนหาง)
ที่มา (โมที ศรีแสนยงค์, 2554)

ท่าที่ 44 ท่า-เราจะสืบสาน (ท่านาคาม้วนหาง)
(หันด้านขวา แล้วหมุนรอบตัว)

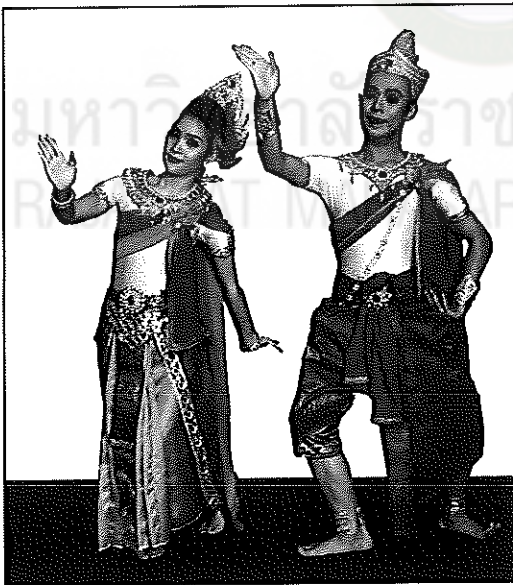
มือขวา - จับหางงอศอกข้างลำตัว ยกขึ้นมา
เป็นจับคว่ำระดับหน้าผาก แล้วลด
ต่ำลง

มือซ้าย - จับคว่ำข้างลำตัว พลิกหงายมาเป็น
จับหางชายพก

เท้าขวา - ก้าวข้างยืนรับน้ำหนักตัวแล้วเปิดส้นเท้า
หลัง

เท้าซ้าย - จรดด้วยจมูกเท้าแล้วยกหน้า ก้าวไขว้
ไปขวาพร้อมกับหมุนรอบตัว ไปด้าน
ขวา กลับมาท่าเดิม

ศีรษะ - เอียงขวาแล้วกลับมาเอียงซ้าย
เบี่ยงหน้ามองหน้าเวที

ภาพที่ 4.50 ท่า- การแสดงของไทย
(ท่าตะแคงสันมือ)
ที่มา (โมที ศรีแสนยงค์, 2554)

ท่าที่ 45 ท่า- การแสดงของไทย (ตะแคงสันมือ)
(หันด้านขวาของเวที)

มือขวา - กรีดปล่อยตะแคงสันมือระดับหน้า

มือซ้าย - (ตัวนาง) จับหลัง (ตัวพระ) เท้าสะเอว

เท้าขวา - (นาง) เปิดส้น (พระ) ก้าวข้าง

เท้าซ้าย - (นาง) ก้าวไขว้ (พระ) อยู่หลัง

ศีรษะ - เอียงซ้าย แล้วกลับมาเอียงขวา

ภาพที่ 4.51 ทำรับแม่ศรี ครึ่งแรกของบทที่ 1
ที่มา (โมพี ศรีแสนรงค์, 2554)

ท่าที่ 46 ทำรับแม่ศรี ครึ่งแรกของท่อนที่ 1

ท่าผาลา (หันขวาของเวทีหมุนมาซ้าย)

มือขวา - จับปรกข้างม้วนออกตั้งวงบน

มือซ้าย - แแบตั้งวงบน พลิกงอระดับเกลียวข้าง
หักข้อมือปลายนิ้วชี้ลงพื้น

เท้าขวา - ยืนรับน้ำหนักตัวแล้วเปิดส้น

เท้าซ้าย - เหลื่อมเท้าประเท้าแล้วก้าวข้าง

ศีรษะ - เอียงขวาแล้วกลับมาเอียงซ้าย

หมายเหตุ - เดินตามจังหวะก้าวเท้าจะเอียงศีรษะ
ตามเท้าที่ก้าว

ภาพที่ 4.52 ทำรับ ท่าผาลา
(หมุนตัวมาทางซ้าย)

ที่มา (โมพี ศรีแสนรงค์, 2554)

ท่าที่ 47 ทำรับ ผาลา (ด้านซ้ายของเวที)

มือขวา - พลิกมือหงายงอศอกให้ปลายนิ้วชี้ลง
ที่พื้น

มือซ้าย - พลิกมือหงายตั้งเป็นวงบน

เท้าขวา - กระดกหลัง

เท้าซ้าย - ก้าวไขว้ยืนรับน้ำหนัก

ศีรษะ - เอียงขวา (ซ้าย) แล้วกลับมาเอียงซ้าย

ภาพที่ 4.53 ท่า - ระเบิดร่าเพื่อน
(หันด้านขวาของเวที)
ที่มา (โมพี ศรีแสนยงค์, 2554)

ท่าที่ 48 ท่า - ระเบิดร่าเพื่อน (ท่าเพื่อนใน)
(หันขวาของเวที)

มือขวา - ตั้งวงบนลดลงต่ำจีบคว่ำแล้วปล่อย
ตั้งเป็นวงกลาง

มือซ้าย - จีบชายพกดอดขึ้นปล่อยจีบออก
พลิกตั้งเป็นวงบน

เท้าขวา - ก้าวหน้าเท้าขวา แล้วยืนรับน้ำหนัก
ตัว

เท้าซ้าย - เปิดส้นหลัง แล้วกระดกขึ้น

ศีรษะ - เอียงซ้ายแล้วกลับมาเอียงขวา

หมายเหตุ - ก่อนระเบิดร่าให้ท่าทำสวดสร้อยมาลา
จากทางซ้ายของเวทีก่อนจึงหมุนตัว
มาทางขวาตรงคำว่า ร่าเพื่อน ดังภาพ

ภาพที่ 4.54 ท่า - การละครเอาไว้
ที่มา (โมพี ศรีแสนยงค์, 2554)

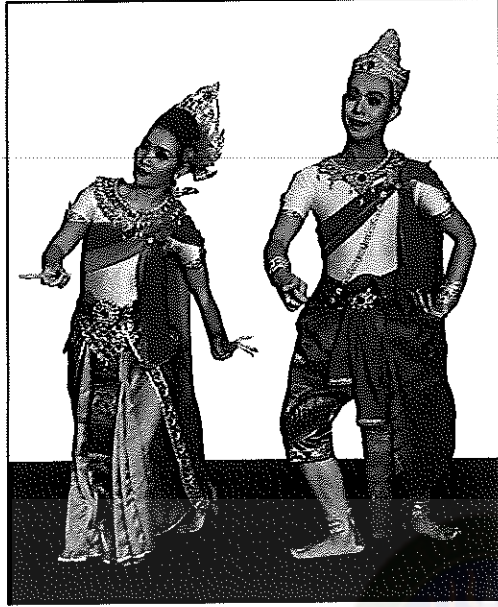
ท่าที่ 49 ท่า - การละครเอาไว้
(หันหน้าเวที)

มือขวา } สองมือมือขวาประกบบนมือซ้าย
มือซ้าย } ระดับหน้าท้อง

เท้าขวา - (พระ) ก้าวข้าง (นาง) ก้าวไขว้

เท้าซ้าย - (พระ) วางหลัง (นาง) เปิดส้นเท้า

ศีรษะ - เอียงนอกหรือออกจากมองเห็น

ภาพที่ 4.55 ท่า - เพื่อลูกหลานไทย (ท่าชี่นิ้วมือ)
(หันหน้าเวที)

ที่มา (โมที ศรีแสนรงค์, 2554)

ท่าที่ 50 ท่า - เพื่อลูกหลานไทย (ท่าชี่นิ้วมือ)
(หันหน้าเวที)

มือขวา - กำมือหลวม ๆ ชี่นิ้วชี้แตะนิ้ว 3 ครั้ง

มือซ้าย - (ตัวพระ) เท้าสะเอว
(ตัวนาง) จับหลัง

เท้าขวา - (ตัวพระ) ก้าวข้าง
(ตัวนาง) เปิดส้นหลัง

เท้าซ้าย - (ตัวพระ) กั้นเข้าเหยียบเต็มเท้า
(ตัวนาง) ก้าวไขว้

ศिरยะ - เอียงซ้าย

หมายเหตุ - เท้าตัวพระกับตัวนางต่างกัน
แต่มือเหมือนกัน

ภาพที่ 4.56 ท่า - ให้คู่ชาตินิรันดรเอย (ชี่นิ้วชี้
2 มือคู่กัน เบี่ยงตัวไปขวาของเวที)

ที่มา (โมที ศรีแสนรงค์, 2554)

ท่าที่ 51 ท่า - ให้คู่ชาตินิรันดรเอย (ชี่นิ้วชี้ 2 มือ
คู่กัน) (หันหน้าเวทีหมุนขวามาที่เดิม)

มือขวา } กำหลวม ๆ ชี่นิ้วชี้หงายท้องแขนส่งไป

มือซ้าย } ข้างหน้าระดับอกคว่ำลงชี่นิ้วคู่กัน

เท้าขวา - (ตัวพระ) ก้าวข้าง วิ่งหมุนรอบตัว
ทางขวา กลับมาที่เดิม
(ตัวนาง) ก้าวข้าง

เท้าซ้าย - (ตัวพระ) ยืนเต็มเท้า
(ตัวนาง) หลบเข้า แล้วจึงหมุน
รอบตัว

ศिरยะ - เอียงขวาแล้วกลับมาเอียงซ้าย

หมายเหตุ - พระ - นาง มือเหมือนกันแต่เท้า
ต่างกัน

ภาพที่ 4.57 ท่ารำ (จ่อเพลิงภาพแปลง) ท่อนที่ 1
ที่มา (โมพี ศรีแสนรงค์, 2554)

ท่าที่ 52 ท่ารำ (จ่อเพลิงภาพแปลง) ครึ่งหลัง
ท่อนที่ 1 (หันหน้าขวาของเวที)

มือขวา - จีบปรกข้างม้วนออกตั้งเป็นวงบน

มือซ้าย - วงบนพลิกหงายเป็นจีบหงาย
แขนเหยียดตั้ง

เท้าขวา - ประเท้าแล้วก้าวข้าง

เท้าซ้าย - ยืนรับน้ำหนักตัวแล้วเปิดสันเท้า

ศีรษะ - เอียงขวาแล้วเอียงซ้ายเดินหมุน
รอบตัว

ภาพที่ 4.58 ท่ารำ ทำจ่อเพลิงภาพแปลง)
ที่มา (โมพี ศรีแสนรงค์, 2554)

ท่าที่ 53 ท่ารำ (จ่อเพลิงภาพแปลง)
(หันด้านขวาของเวที หมุนตัวไปซ้าย)

มือขวา - เปลี่ยนจากวงเป็นจีบหงายแขนตั้ง
เสมอไหล่

มือซ้าย - ม้วนจีบตั้งเป็นวง

เท้าขวา - ถอนเท้าแล้วกระดกหลัง

เท้าซ้าย - ก้าวไขว้ ยืนรับน้ำหนักตัว

ศีรษะ - เอียงขวาแล้วเอียงซ้าย
ตั้งมือข้างที่แบตั้งวง

ภาพที่ 4.59 ท่ารับสุดท้าย (สอศรร้อยมาลา)
ที่มา (โมพี ศรีแสนยงค์, 2554)

ท่าที่ 54 ท่ารับสุดท้าย (สอศรร้อยมาลา)
(หันซ้ายของเวที)

มือขวา - แขนงอศอกพลิกขึ้นตั้งวงบน

ซ้าย - จีบกว้างอศอกพลิกเป็นจีบหาง
ชายพก

เท้าขวา - อยู่หลังวงหมุนลงทางซ้ายมาหน้าเวที
(ตัวนาง) เปิดสันเท้า

เท้าซ้าย - ก้าวหน้ายัด - ยวบเข้าแล้ววงหมุนรอบ
ตัวทางซ้าย แล้วกลับมาหน้าเวที

ศีรษะ - เอียงขวาแล้วกลับมาเอียงซ้าย

ภาพที่ 4.60 ท่ารับ (ท่าเรียงหมอน)
ที่มา (โมพี ศรีแสนยงค์, 2554)

ท่าที่ 55 ท่ารับ (ท่าเรียงหมอน)

มือขวา - (ตัวพระ) จีบเข้าอก ปล่อยจีบตั้งเป็น
วงบน

(ตัวนาง) ทำตรงกันข้าม

มือซ้าย - (ตัวพระ) จีบเข้าอก สาวออกตั้งเป็นวง
เหยียดแขนตั้งเสมอไหล่ (ตัวนาง) ทำ
ตรงกันข้าม

เท้าขวา - (ตัวพระ) ผสมเท้า (ตัวนาง) ก้าวไขว้

เท้าซ้าย - (ตัวพระ) ผสมเท้า (ตัวนาง) เปิดสันเท้า

ศีรษะ - ตรงกันข้าม (เอียงนอก)

ภาพที่ 4.61 ท่า - แม่ศรีเอ๋ย (ท่ากางกั้น)
 ที่มา (โมพี ศรีแสนรงค์, 2554)

ท่าที่ 56 ท่า - แม่ศรีเอ๋ย (ท่ากางกั้น)
 (หันหน้าเวที)

มือขวา - (ตัวพระ) เหมือนเดิม แล้วยกแขนเข้า-
 ออก 2 ครั้ง

(ตัวนาง) ทำตรงกันข้าม

มือซ้าย - (ตัวพระ) ลดระดับเท่ากับมือขวา
 (ตัวนาง) ทำตรงกันข้าม

เท้าขวา - (ตัวพระ) ผสมเท้า
 (ตัวนาง) ก้าวไขว้

เท้าซ้าย - (ตัวพระ) ผสมเท้า
 (ตัวนาง) เปิดส้นเท้า

ศีรษะ - ลึกคอตตามจังหวะ (2 ครั้ง)

ภาพที่ 4.62 ท่า - แม่ศรีเขียวแดง (ท่าหีบสไบ)
 ที่มา (โมพี ศรีแสนรงค์, 2554)

ท่าที่ 57 ท่า - แม่ศรีเขียวแดง (ท่าหีบสไบ)
 (หันหน้าเวที)

มือขวา - พลิกหงายตั้งเป็นวงบน

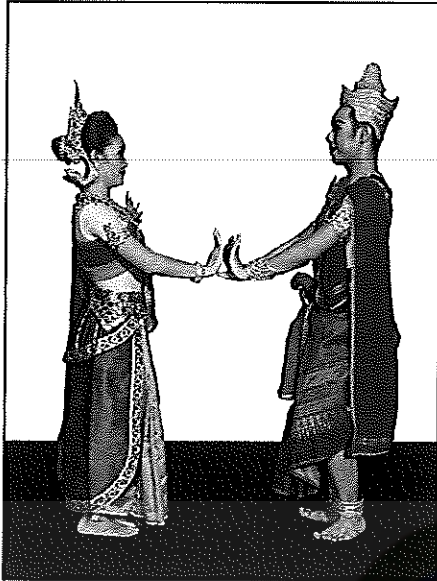
มือซ้าย - ปาดมือจับคว่าไปหีบสไบเขียวแดง
 คลี่ออกให้สวยงาม ระดับเท่ากัน

เท้าขวา - ถอนเท้าขวาวางหลัง แล้วเปิดส้นเท้า

เท้าซ้าย - ก้าวหน้า

ศีรษะ - เอียงขวา แล้วกลับมาเอียงซ้าย

หมายเหตุ - ตัวพระกลับหลัง

ภาพที่ 4.63 ท่าเราจะปรุงแต่ง (ท่าหีบใบตอง)
ที่มา (โมที ศรีแสนยงค์, 2554)

ท่าที่ 58 ท่าเราจะปรุงแต่ง (ท่าหีบใบตอง)
(หันหน้าเข้าหาคู่)

มือขวา } จับคว่ำทั้ง 2 มือ ระดับหน้าท้อง
มือซ้าย } แล้วปล่อยแบทันทิ้งอยู่ระดับเดิม

เท้าขวา } ผสมเท้า
เท้าซ้าย }

ศีรษะ - เอียงขวา

หมายเหตุ - พระ - นาง ให้รำหันหน้าเข้าหาคู่
ของตัวเอง

ภาพที่ 4.64 ท่าตัดแปลงให้ดี (ท่าเจ็ดจิน)
ที่มา (โมที ศรีแสนยงค์, 2554)

ท่าที่ 59 ท่าตัดแปลงให้ดี (ท่าเจ็ดจิน)
(หันด้านขวาของเวที)

มือขวา - ตั้งวงบัวบาน

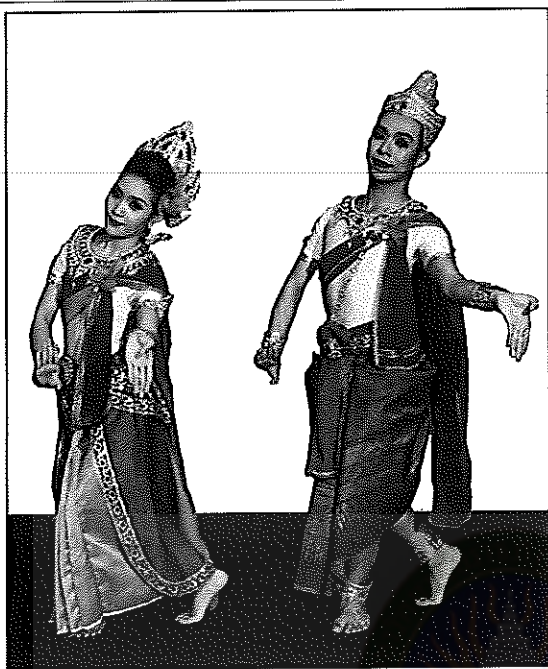
มือซ้าย - วงหน้า

เท้าขวา - ก้าวหน้า แล้วยืนรับน้ำหนักตัว

เท้าซ้าย - เปิดสันเท้า

ศีรษะ - เอียงซ้ายแล้วกลับมาเอียงขวา

หมายเหตุ - ทำนี้ให้เริ่มก้าวซ้ายขึ้นหน้าก่อน
ตรงคำว่า “ตัด” พร้อมจับคว่ำ
ปล่อยแบ (เหมือนท่านางนอน)
แปลง ก้าวทำสับจับอีก “ให้”
ก้าวอีกครั้ง สุดตรงคำว่า “ดี”
ดังคำอธิบายและตัวอย่างท่าว่า

ภาพที่ 4.65 ท่ารับ (ท่านางนอน)
ที่มา (โมพี ศรีแสนรงค์, 2554)

ท่าที่ 60 ท่ารับ (ท่านางนอน) (หันขวาของเวที)

มือขวา - จีบปรกข้างม้วนจีบปล่อยเป็นวงล่าง

มือซ้าย - ตั้งวงบนพลิกหงายท้องแขนงอศอก

ให้ปลายนิ้วชี้ลงพื้น

เท้าขวา - ถอยวางหลัง ย่ำหลังซ้ำแล้วจึงเดินหน้า

หมุนตัวมาทางซ้ายของเวที ย่ำเท้า

ตามจังหวะ

เท้าซ้าย - ก้าวหน้าแล้วเดินตามจังหวะ

ศีรษะ - เอียงขวาแล้วเอียงซ้าย

หมายเหตุ - เวลาเอียงศีรษะจะเอียงทางมือตั้งวง
และเท้าที่ก้าวเดิน)

ภาพที่ 4.66 ท่ารับ (ท่านางนอน)
ที่มา (โมพี ศรีแสนรงค์, 2554)

ท่าที่ 61 ท่ารับ (ท่านางนอน) ตอนท้าย
(หันซ้ายของเวที)

มือขวา - วงบนพลิกหงายท้องแขนงอศอก

ระดับสะเอว ปลายนิ้วชี้ลงพื้น

มือซ้าย - จีบปรกม้วนเป็นวงล่าง

เท้าขวา - กระดกหลัง

เท้าซ้าย - ก้าวไขว้ แต่เบี่ยงมาขวาหน้าเวที
เล็กน้อย

ศีรษะ - เอียงขวาแล้วกลับมาเอียงซ้ายแล้ว
หันมาหน้าเวทีทันที

ภาพที่ 4.67 ท่าศิลปะรำไทย (ท่าสอดสร้อยมาลา)
ทิวา (โมพี ศรีแสนรงค์, 2554)

ท่าที่ 62.1 ท่าศิลปะรำไทย (ภาคกลาง)
(หันหน้าเวที)

มือขวา - ตั้งวงบน

มือซ้าย - จีบหงายชายพก

เท้าขวา - ยืนแล้วเปิดส้นหลัง

เท้าซ้าย - ประแล้วก้าวข้างยืนรับน้ำหนักตัว

ศีรษะ - เอียงขวาแล้วกลับเอียงซ้าย

ภาพที่ 4.68 ศิลปะรำไทย (ภาคใต้) (หันหน้าเวที)
ทิวา (โมพี ศรีแสนรงค์, 2554)

ท่าที่ 62.2 ศิลปะรำไทย (ภาคใต้) (หันหน้าเวที)

มือขวา - ตั้งวงบน

มือซ้าย - จีบหงายไว้กลางหลัง

เท้าขวา - เปิดส้นเท้าหลัง

เท้าซ้าย - ยืนรับน้ำหนักตัว

ศีรษะ - เอียงซ้าย

ภาพที่ 4.69 ศิลปะรำไทย (ภาคอีสาน)

(หันหน้าเวที)

ที่มา (โมพี ศรีแสนยงค์, 2554)

ท่าที่ 62.3 ศิลปะรำไทย (ภาคอีสาน)
(หันหน้าเวที)

มือขวา - จีบปรกข้างม้วนเป็นวงบน

มือซ้าย - ตั้งวงระดับจีบพลิกขึ้นเป็นจีบหงาย
ชายพก

เท้าขวา - เปิดส้นเท้า

เท้าซ้าย - ยืนรับน้ำหนักตัว

ศีรษะ - เอียงขวา

หมายเหตุ - การเชื่อมไม่เหมือนภาคกลางและ
ภาคใต้

ภาพที่ 4.70 ท่าให้หลายหลากมากมี

(ท่าภาคกลาง ท่าชั่วคราวเชษฐ)

ที่มา (โมพี ศรีแสนยงค์, 2554)

ท่าที่ 63.1 ท่าให้หลายหลากมากมี (ภาคกลาง)
(หันหน้าเวที)

มือขวา - ลดลงเป็นวงล่าง

มือซ้าย - จีบหงายเหยียดแขนตั้งข้างลำตัว

เท้าขวา - ถอยวางหลัง (พระกลีบหลังหัน)

เท้าซ้าย - จรดด้วยจมูกเท้า

ศีรษะ - เอียงขวา

หมายเหตุ - ตัวพระกลีบหลังหัน

ภาพที่ 4.71 ท่าภาคใต้หลายหลากมากมี
(ท่าภาคใต้ ท่าซัดชาตรี)
ทีมา (โมพี ศรีแสนยงค์, 2554)

ท่าที่ 63.2 ทำให้หลายหลากมากมี (ภาคใต้)
(หันหน้าเวที)

มือขวา - หางยี่ห้อแขนงอศอกให้ปลายนิ้วชี้
ลงที่พื้น

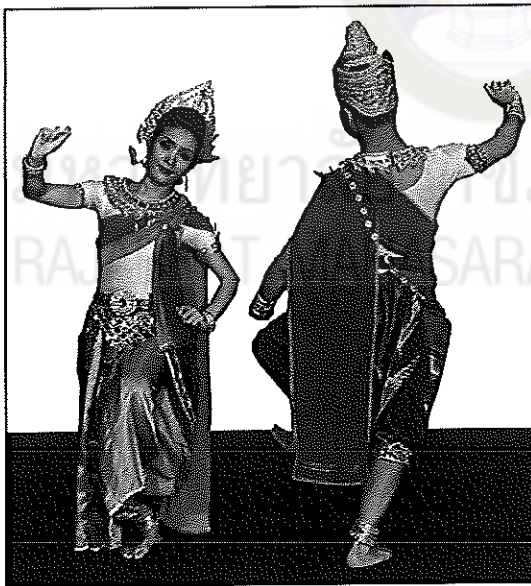
มือซ้าย - จับคว่ายกขึ้นระดับหน้า

เท้าขวา - นางเปิดส้น พระไม่เปิดส้นเท้า

เท้าซ้าย - ก้าวข้าง

ศีรษะ - เอียงขวา

หมายเหตุ - ตัวพระกลับหลังหัน

ภาพที่ 4.72 ทำให้หลายหลากมากมี (ภาคอีสาน)
ท่าปิ่นข้าวเหนียว)
ทีมา (โมพี ศรีแสนยงค์, 2544)

ท่าที่ 64.3 ทำให้หลายหลากมากมี (ภาคอีสาน)
ท่าปิ่นข้าวเหนียว) (หันหน้าเวที)

มือขวา - กำหลวม ๆ ยกสูงระดับแฉ่งศีรษะ

มือซ้าย - กำหลวม ๆ วงล่าง

เท้าขวา - ดอยยื่นรับน้ำหนักตัว

เท้าซ้าย - ยกหน้า

ศีรษะ - เอียงซ้าย

หมายเหตุ - ตัวพระกลับหลังหัน

ภาพที่ 4.73 ท่าเป็นเกียรติเป็นศรี
ที่มา (โมที ศรีแสนยงค์, 2554)

ท่าที่ 64 ท่าเป็นเกียรติเป็นศรี
(หันหน้าเวที)

มือขวา - จับล่อแก้วหงายอศอกระดับหน้าท้อง
พลิกตั้งเป็นจับล่อแก้วกลาง

มือซ้าย - จับล่อแก้วคว่ำระดับมือขวาพลิกปล่อยจับ
แบตั้งเป็นจับล่อแก้ววงบัวบานก่อนไป
ข้างหน้า

เท้าขวา - ก้าวไขว้

เท้าซ้าย - เปิดส้นเท้า

ศีรษะ - เอียงซ้ายแล้วกลับมาเอียงขวา

ภาพที่ 4.74 ท่าเอกลักษณ์ของไทย
(ท่าตั้งซุ้มใหญ่)
ที่มา (โมที ศรีแสนยงค์, 2554)

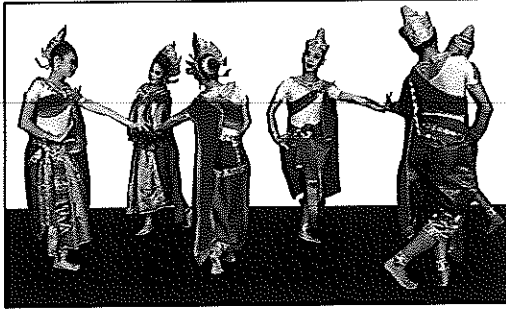
ท่าที่ 65 ท่าเอกลักษณ์ของไทยเอย (ท่าตั้งซุ้มใหญ่)
(หันหน้าของเวที)

หมายเหตุ - ผู้แสดงทุกคนทำจับล่อแก้ว ทั้ง 2 มือ
ทุกคน

คู่ที่ 1 นางจับแก้วปฐม พระจับแก้วพรหมสี่

คู่ที่ 2 ซิดคู่ที่ 1 กลางแยกออกซ้ายตัวพระตั้งผาลา
เข้าตัวนางตั้งผาลา

คู่ที่ 3 อยู่นอกสุด ตั้งท่าเหมือนคู่ที่ 2

ภาพที่ 4.75 ท่ารับ (ท่าวงล่างจับหงาย)
ที่มา (โมที ศรีแสนยงค์, 2554)

ท่าที่ 66 ท่ารับ (ท่าวงล่างจับหงาย)

(หันด้านขวาของเวที หมุนไปซ้าย)

มือขวา - ปล่อยจับแก้ว ทำจับปรกข้างม้วนออก
ตั้งวงล่าง

มือซ้าย - แเบตั้งวงบนลดลงมาเป็นจับหงาย
ข้างลำตัว

เท้าขวา - วางยืนรับน้ำหนักตัว เตรียมถอนมา
หลังอีกครั้ง (แต่ยังไม่เปลี่ยนจับ)

เท้าซ้าย - เหลื่อมเท้าประ แล้วก้าวข้าง

ศีรษะ - เอียงซ้ายแล้วกลับมาเอียงขวามือที่ตั้งวง
ล่าง เอียงทางมือแบ เวลาเดินหมุนตัว
มาซ้าย

หมายเหตุ - ตัวพระ ตัวนางแยกร้าเป็นกลุ่มวงกลม
เล็ก 2 วง เดินวนทวนเข็มนาฬิกาตาม
จังหวะปี่รับช่วงสุดท้าย

ภาพที่ 4.76 ท่ารับ (ท่าวงล่างจับหงาย)
ที่มา (โมที ศรีแสนยงค์, 2554)

ท่าที่ 67 ท่ารับ (ท่าวงล่างจับหงาย)

(หันด้านขวาของเวที หมุนไปด้านซ้าย)

มือขวา - ม้วนมือจับหงายชายพก (เล่นมือระดับ
เดียวกันตลอด)

มือซ้าย - ม้วนจับออกตั้งเป็นวงล่าง

เท้าขวา - ถอนวางหลังแล้วเปิดสันเตรียมก้าวเท้ามา
หน้า เพื่อหมุนตัวไปทางขวาตามจังหวะ

เท้าซ้าย - ก้าวหน้า เดินหมุนตัวไปทางขวาตาม
จังหวะ

ศีรษะ - เอียงขวาแล้วกลับมาเอียงซ้าย (ทำนี้จะ
เอียงตามมือแบและเท้าที่ก้าว ทุกครั้ง)

หมายเหตุ ช่วงสุดท้ายของเพลงตัวพระจะวิ่งเข้าหาคู่
ตามรูปแถวจบด้วยท่านางนอนจับหงาย
เหมือนกันเป็นรูปแถวเข้าหาลับขวาตัว
พระนำหน้า

ภาพที่ 4.77 ท่าทำร้ายรับ (ท่าสวดสร้อยมาลา)
ที่มา (โมฬี ศรีแสนยงค์, 2554)

ท่าที่ 68 ท่าทำร้ายรับ (ท่าสวดสร้อยมาลา)
(หมุนตัวด้านซ้าย)

มือขวา - แเบหางยงสอกมาพลิกตั้งงบน

มือซ้าย - จับคว้างสอกข้างลำตัวแล้วพลิกเป็น
จับหางชายพก

เท้าขวา - ยืนรับน้ำหนัก แล้ววิ่งลงหมุนตัวมา
ทางซ้ายมือ

เท้าซ้าย - เหลื่อมเท้าประ ก้าวข้างแล้วจึงยึด-ยุบ
ลงหมุนตัวมาทางซ้ายมือ

ศีรษะ - เอียงขวากลับมาเอียงซ้าย

ภาพที่ 4.78 ท่ารับ (นภาพร)
ที่มา (โมฬี ศรีแสนยงค์, 2554)

ท่าที่ 69 ท่ารับ (นภาพร) (หันหน้าเวที)

มือขวา - (ตัวนาง) แเบหางพลิกตั้งเป็นวง
เหยียด เวลาชักตัวตามจังหวะ
(ตัวพระ) ทำตรงข้าม

มือซ้าย - (ตัวนาง) จับคว้างลงสอกสอดขึ้น
ปล่อยจับออกตั้งเป็นวงบัวบาน
(ตัวพระ) ทำตรงข้าม

เท้าขวา - (ตัวพระ) ยืนแล้วผสมเท้า
(ตัวนาง) ก้าวไขว้

เท้าซ้าย - (ตัวพระ) เหลื่อมเท้าประแล้วผสมเท้า
(ตัวนาง) เปิดสันเท้า

ศีรษะ - ชักตัวลัดคอตามจังหวะ

ภาพที่ 4.79 ท่านภาพร กระตุกแขน (หันด้านขวา
ของเวที)

ทีมา (โมพี ศรีแสนรงค์, 2554)

ท่าที่ 70 คนตรีทำเพลงเร็ว ท่านภาพร กระตุก
แขนตั้ง (หันด้านขวาของเวทีเดินขึ้น)

มือขวา - จับคว่ำสอดขึ้นปล่อยตั้งเป็น
วงบัวบาน

มือซ้าย - แเบหางยงสอดพลิกขึ้นเป็นวง
เหยียดแขนตั้ง พร้อมกระตุกแขน
เวลาเดินขึ้น

เท้าขวา - ถัดเท้า

เท้าซ้าย - ย่ำเท้า

ศีรษะ - เอียงจากซ้ายมาขวา

หมายเหตุ - ทำท่าเตรียม 4 ครั้ง เดินขึ้น 4 ครั้ง

ภาพที่ 4.80 ท่าวงบนจับหลัง (หันขวาของเวที
เดินลง)

ทีมา (โมพี ศรีแสนรงค์, 2554)

ท่าที่ 71 คนตรีทำเพลงเร็ว ท่าวงบนจับหลัง
(หันขวาของเวทีเดินลง)

มือขวา - ตั้งเป็นวงบน

มือซ้าย - ปาดส่งไปเป็นจับหลัง

เท้าขวา - ถัดเท้า

เท้าซ้าย - ย่ำเท้า

ศีรษะ - เอียงซ้าย เบี่ยงหน้ามองคนดู
เดินหมุนรอบตัวลง

หมายเหตุ - เดินลง 4 ครั้ง พร้อมหมุนตัวไป
ทางซ้ายของเวที และทำอีกครั้ง
หันทางด้านซ้ายของเวที

ภาพที่ 4.81 ท่าชะนีรำไม้ และจ้อเพลิงกาฬ
(เดินทวนเข็มนาฬิกาเป็นรำวง)
ที่มา (โมพี ศรีแสนยงค์, 2554)

ท่าที่ 72 คนตรีทำเพลงเร็ว ท่าชะนีรำไม้ และ
จ้อเพลิงกาฬ (เดินทวนเข็มนาฬิกา เป็น
รำวง)

มือขวา – ยกตั้งวงบนทั้งตัวพระนาง

มือซ้าย – (ตัวพระ) จีบหงายแขนตั้งเสมอไหล่
(ตัวนาง) ส่ายแขนเดียว

เท้าขวา – ถัดเท้า

เท้าซ้าย – ย่ำเท้า

ศีรษะ – เอียงซ้าย

หมายเหตุ – ตัวนางกลับหลังควงคู่พระเดินออก
นอกวง ตัวพระเข้าในวงเดินถัดเท้า
4 ครั้ง เปลี่ยน รวม 8 ชุด

ภาพที่ 4.82 ท่าจีบหงายแขนตั้ง-ตั้งวงบน
(เดินวนรอบคู่)
ที่มา (โมพี ศรีแสนยงค์, 2554)

ท่าที่ 73 คนตรีทำเพลงเร็ว ท่าจีบหงายแขนตั้ง-
ตั้งวงบน (เดินวนรอบคู่)

มือขวา – จีบหงายแขนตั้งสับดีจับควงคู่กัน

มือซ้าย – ตั้งวงบน

เท้าขวา – ถัดเท้า

เท้าซ้าย – ย่ำเท้า

ศีรษะ – เอียงขวา (ทางมือส่ายสับดีจับ)

หมายเหตุ – ตัวนางกลับหลังควงคู่พระเดินออก
นอกวงตัวนางเข้าในวงเดินถัดเท้า 8 ครั้ง –
แล้วเดินวนกลับอีก 8 ครั้ง พระเข้าวงใน

ภาพที่ 4.83 ทำซึกแป็งผัดหน้า เดินปัดเป็นแถวเฉียง
เข้าด้านซ้าย)

ที่มา (โมที ศรีแสนรงค์, 2554)

ท่าที่ 74 คนตรีทำเพลงเร็ว ทำซึกแป็งผัดหน้า
(เดินปัดเป็นแถวเฉียงเข้าด้านซ้าย)

มือขวา - จีบปรกข้าง ระดับแ่งศิระะ

มือซ้าย - ตั้งวงหน้า

เท้าขวา - ถัดเท้า

เท้าซ้าย - ย่ำเท้า

หมายเหตุ ถัดเท้า 4 ครั้ง เปลี่ยน 1 ครั้ง ทำทั้งหมด
ประมาณ 4 ชุด แล้วจัดเป็นรูปแถว
เฉียงหรือทแยงเข้าด้านซ้ายของเวที

ภาพที่ 4.84 ทำรำสายเพลงเร็ว (หันหน้าเวที)

ที่มา (โมที ศรีแสนรงค์, 2554)

ท่าที่ 75 คนตรีทำเพลงเร็ว ทำรำสายเพลงเร็ว
(หันหน้าเวที)

มือขวา - คว่าท้องแขนวงเหยียด

มือซ้าย - หงายท้องแขนวงเหยียด

เท้าขวา - ถัดเท้า

เท้าซ้าย - ย่ำเท้า

ศิระะ - ตรง

หมายเหตุ - สายแขนประมาณ 4 ครั้ง หรือ รอให้
เพลงเร็วจบ

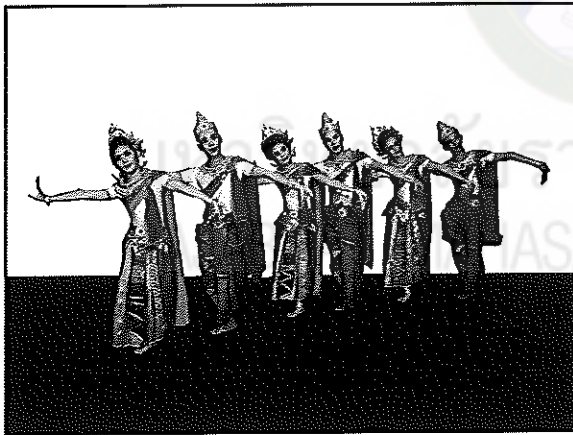

ภาพที่ 4.85 ท่าลงลา เพลงลา ครั้งที่ 1
 ที่มา (โมที ศรีแสนยงค์, 2554)

ท่าที่ 76 ท่าลงลา เพลงลาครั้งที่ 1
 (หันหน้าเวที)

- มือขวา - หงายท้องแขนงเหยียด
- มือซ้าย - คว่ำท้องแขนงเหยียดกดต่ำลง
 เพราะเท้าก้าวไขว้
- เท้าขวา - ก้าวไขว้ พร้อมทั้งนำหน้าตัวตาม
- เท้าซ้าย - อยู่หลัง เปิดสันหลัง
- ศีรษะ - เอียงซ้าย

ภาพที่ 4.86 ท่าลงลา เพลงลา ครั้งที่ 2
 ที่มา (โมที ศรีแสนยงค์, 2554)

ท่าที่ 77 ท่าลงลา เพลงลาครั้งที่ 2
 (หันหน้าเวที)

- มือขวา - คว่ำท้องแขนงเหยียด
- มือซ้าย - หงายท้องแขนงเหยียด
- เท้าขวา - ขึ้นรับนำหน้าตัว
- เท้าซ้าย - ยกขึ้นแล้ววางหลังด้วยจมูกเท้า
 เปิดสันเท้า
- ศีรษะ - เอียงขวา

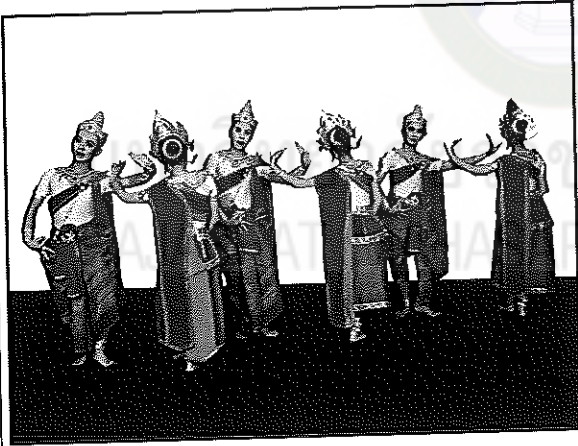

ภาพที่ 4.87 ทำลาควง ครั้งที่ 1
(ทำสอดสร้อยมาลาแปลง)
ที่มา (โมฬี ศรีแสนยงค์, 2554)

ท่าที่ 78 ทำลาควง ครั้งที่ 1

(ทำสอดสร้อยมาลาแปลง)

- มือขวา - ยกตั้งวงบน (ตัวนาง) หมุนตัว
ทางซ้ายมือกลับหลัง ให้วงบน
เกี่ยวกันเอียงศีรษะเข้าหาคู่
- มือซ้าย - มือซ้ายจับหงายชายพก (เปลี่ยนมือ
ไม่ผลัดจับ)
- เท้าขวา - ประเท้าไม่ยก (เข้ดเท้า) วิ่งควงกัน
ทันที
- เท้าซ้าย - ถอนวางหลังและขึ้นรับน้ำหนักตัว
รอเข้ดเท้าขวายืด-ยุบ จึงวิ่งควงกัน
- ศีรษะ - เอียงทางมือตั้งวง (เอียงเข้าหาคู่)

ภาพที่ 4.88 ทำลาควง ครั้งที่ 2
(ทำสอดสร้อยมาลาแปลง)
ที่มา (โมฬี ศรีแสนยงค์, 2554)

ท่าที่ 79 ทำลาควง ครั้งที่ 2 (ทำสอดสร้อยมาลา
แปลง) (พระหันหน้าเวที-นางหันหลัง
ให้เวที)

- มือขวา - จับหงายชายพกไม่ผลัดจับ
(ตัวพระ) จะหันหน้าให้เวทีเสมอ
เวลาควง
(ตัวนาง) จะหันหลังให้เวที
- มือซ้าย - ตั้งวงบน
- เท้าขวา - ถอยหลังขึ้นรับน้ำหนักตัวรอเท้าซ้าย
- เท้าซ้าย - เลื่อนมาเหลื่อมเท้าเข้ด (ประไม่ยก)
ยืด-ยุบก่อนจึงประแล้ววิ่งควงกัน
- ศีรษะ - เอียงมือตั้งวง (ซ้าย)

ภาพที่ 4.89 ท่าลา ครั้งที่ 3
(ท่าจิบปรกข้าง-วงล่าง)
ที่มา (โมที ศรีแสนยงค์, 2554)

ท่าที่ 80 ท่าลา ครั้งที่ 3 (ท่าจิบปรกข้าง-วงล่าง)
(พระหันหน้าเวที-นางหันหลังให้เวที)

มือขวา - จิบปรกข้าง

มือซ้าย - วงล่าง

เท้าขวา - เหมือนเดิม

เท้าซ้าย - เหมือนเดิม

ศีรษะ - เอียงมือจิบสูง (ขวา)

ภาพที่ 4.90 ท่าลา ครั้งที่ 4
(ท่าจิบปรกข้าง-วงล่าง)
ที่มา (โมที ศรีแสนยงค์, 2554)

ท่าที่ 81 ท่าลา ครั้งที่ 4 (ท่าจิบปรกข้าง-วงล่าง)
(พระหันหน้าเวที-นางหันหลังให้เวที)

มือขวา - วงล่าง

มือซ้าย - จิบปรกข้าง

เท้าขวา - เหมือนเดิม

เท้าซ้าย - เหมือนเดิม

ศีรษะ - เอียงมือจิบสูง (ซ้าย)

 <p>ภาพที่ 4.91 ท่าลา ครั้งที่ 5 ที่มา (โมที ศรีแสนยงค์, 2554)</p>	<p>ท่าที่ 82 ท่าลา ครั้งที่ 5 (หันหน้าให้เวที)</p> <p>มือขวา - (ตัวพระ) กรีดจีบระดับอกปล่อย ตั้งวงบน (ตัวนาง) จีบปล่อยแก้วเข้าอก ปล่อยเป็น วงบน</p> <p>มือซ้าย - (ตัวพระ) กรีดจีบระดับอกปล่อยเป็น วงล่าง (ตัวนาง) กรีดจีบปล่อยแก้วเข้าอกปล่อย เป็นวงล่าง</p> <p>เท้าขวา - จรดแล้วเดินขึ้น เท้าซ้าย - เปิดสันหลัง (พระกันเช่า)</p> <p>ศีรษะ - เอียงวงบนมือที่สูงตามเท้าที่ก้าวขึ้น เพียงก้าวเดียว</p>
 <p>ภาพที่ 4.92 ท่าลา ครั้งที่ 6 ที่มา (โมที ศรีแสนยงค์, 2554)</p>	<p>ท่าที่ 83 ท่าท่ายเพลงลา ครั้งที่ 6 (หันหน้าเวที)</p> <p>มือขวา - (ตัวพระ) กรีดจีบระดับอกปล่อยเป็น วงล่าง (ตัวนาง) กรีดปล่อยแก้วเข้าอกปล่อย เป็นวงล่าง</p> <p>มือซ้าย - (ตัวพระ) กรีดจีบระดับอกปล่อย ตั้งวงบน (ตัวนาง) จีบปล่อยแก้วเข้าอก ปล่อยเป็น วงบน</p> <p>เท้าขวา - เปิดสันหลัง (พระกันเช่า)</p> <p>เท้าซ้าย - จรดแล้วเดินขึ้นเหมือนกัน</p> <p>ศีรษะ - เอียงวงบนมือที่สูงตามเท้าที่ก้าวขึ้น เพียงก้าวเดียว</p>

ภาพที่ 4.93 ท่าทำยเพลงลา ครั้งที่ 1
(ท่าตระเวนเวหา)
ที่มา (โมฬี ศรีแสนยงค์, 2554)

ท่าที่ 84 ท่าทำยเพลงลา ครั้งที่ 1 (ท่าตระเวน
เวหา) (หันด้านซ้ายของเวที)

มือขวา - จับคว่ำระดับอกสอดจับปล่อยตั้ง
เป็นวงบัวบาน

มือซ้าย - มือแบหงายสอดระดับอก พลิกขึ้น
ตั้งเป็นวงเหยียดแขนตึงเสมอไหล่

เท้าขวา - ยืนรับน้ำหนักตัว พอก้าวซ้าย
(ตัวนาง) เปิดสันเท้า
(ตัวพระ) กั้นเข้า

เท้าซ้าย - เหลื่อมเท้าประกบแล้วก้าว (ตัวนาง)
หลบเข้า หน้าเท้าซ้ายที่ก้าวลง

ศีรษะ - เอียงซ้ายกลับมาเอียงขวาตามองที่
หน้าเวที

ภาพที่ 4.94 ท่าทำยเพลงลา ครั้งที่ 2
(ท่าวงบน-จับหลัง)
ที่มา (โมฬี ศรีแสนยงค์, 2554)

ท่าที่ 85 ท่าทำยเพลงลา ครั้งที่ 2 (วงบน-จับหลัง)
(หันด้านซ้ายของเวที)

มือขวา - ซ้อนแทงมือตั้งเป็นวงบน

มือซ้าย - ปาดมือส่งไปเป็นจับหลัง

เท้าขวา - เปลี่ยนน้ำหนักตัวมาหลัง

เท้าซ้าย - ก้าวข้างเหมือนเดิม

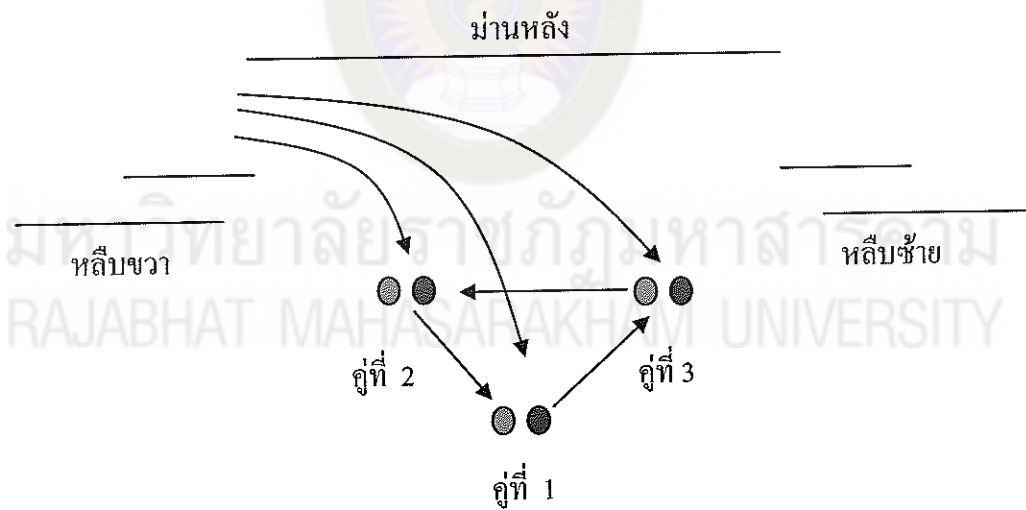
ศีรษะ - เอียงขวา ตามองคนดูหน้าเวที
ยัด-ยุบ แล้ววิ่งเข้า

7. ลักษณะการแปรแถว

การแปรแถวเป็นเทคนิคที่ไทยรับแบบอย่างมาจากตะวันตก เพื่อให้ประกอบการแสดงประเภทระบำ รำฟ้อน และ เซิ้ง จุดประสงค์ก็เพื่อความสวยงาม เปลี่ยนสายตาของผู้ชมที่มองจุดเดียวนาน ๆ และเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้แสดงที่อยู่ด้านหลังได้ขึ้นมาข้างหน้า ตลอดทั้งเป็นการลดรายละเอียดของท่ารำตีบทก่อนข้างละเอียดจนเกินไป จึงใช้เทคนิคการแปรแถวแทน

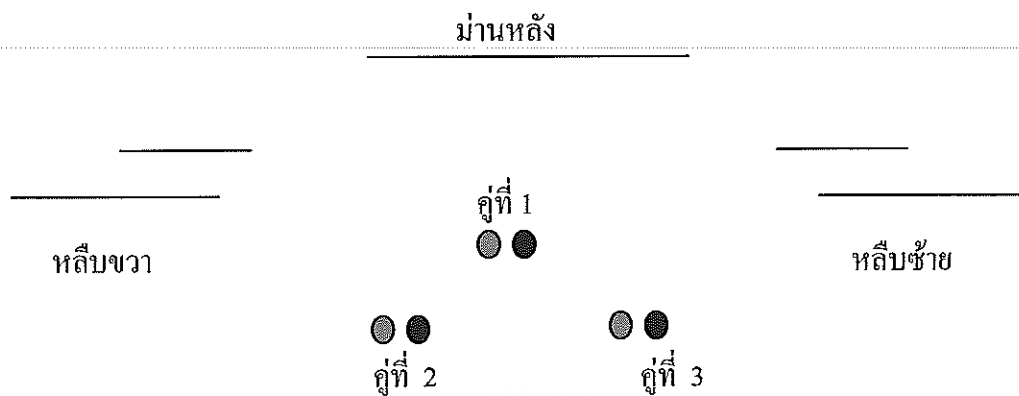
การแปรแถวรำจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม นี้ จัดเป็นประเภทรำหมู่ ที่พัฒนาขึ้นใหม่ เพื่อใช้ในโอกาสที่เหมาะสม ซึ่งแต่เดิมการรำจุฬาลงกรณ์จัดเป็นรำเดี่ยว ที่แทรกอยู่ในการแสดง โขน ละคร เมื่อพัฒนามาเป็นรำหมู่ จึงใช้ผู้แสดงเป็นตัวพระ-ตัวนาง ผู้วิชัยจึงได้กำหนดรูปแบบแถวดังนี้

ลักษณะการแปรแถวครั้งที่ 1

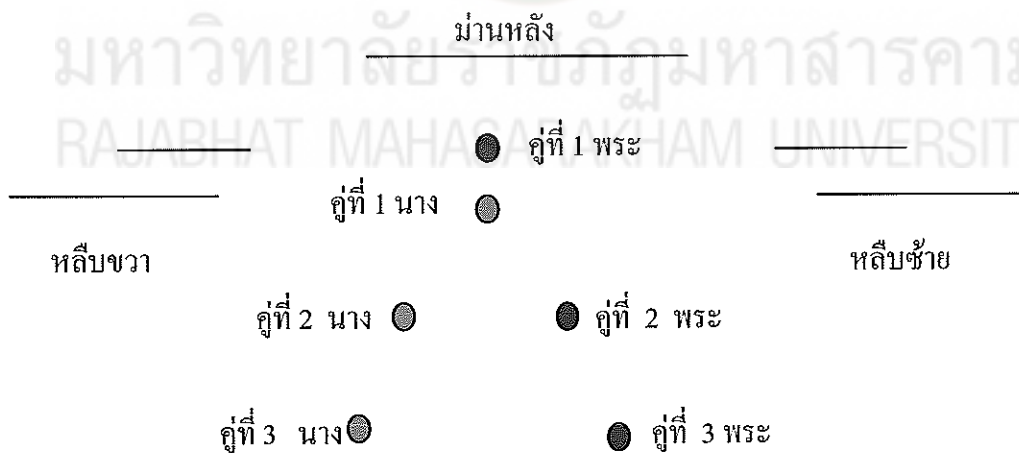
แผนผังที่ 4.1 การแปรแถวครั้งที่ 1 บรื่องจุฬาลงกรณ์ เกี่ยวที่ 1-2 จะสลับวนกันเป็นรูปสามเหลี่ยมหรือวีหงาย

ลักษณะการแปรแถวครั้งที่ 2

แผนผังที่ 4.2 การแปรแถวครั้งที่ 2 ช่วงเพลงแม่ศรี เทียวที่ 1-2 สลับกันช่วงรับขึ้นลงสวนกัน ระหว่าง คู่ที่ 1 กับคู่ที่ 2 กับ 3 รูปวีคว่ำ

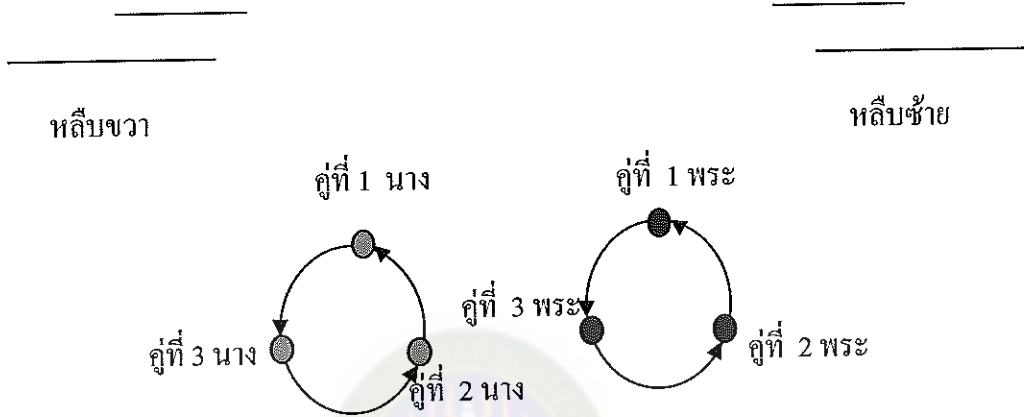
ลักษณะการแปรแถวครั้งที่ 3

แผนผังที่ 4.3 ลักษณะการตั้งขุมตรงคำร้อง เอกลักษณะของไทยเอย

ลักษณะการแปรแถวครั้งที่ 4

ม่านหลัง

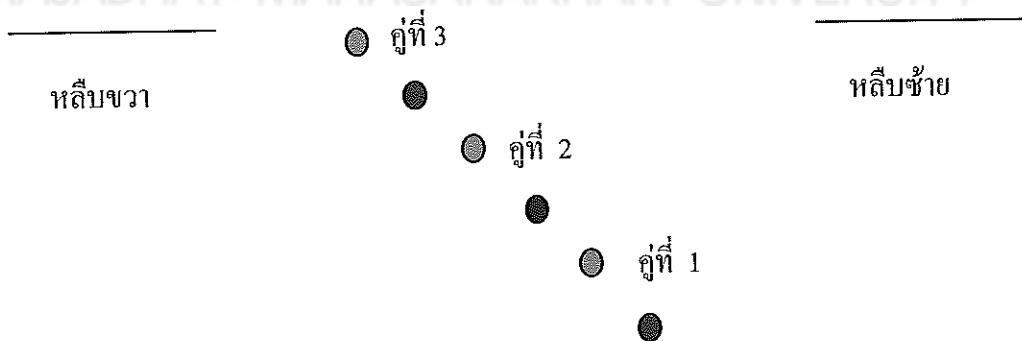

แผนผังที่ 4.4 ลักษณะการเข้าวงกลมเล็กแยกกลุ่มพระนางทำรับเพลงแม่ศรีช่วงสุดท้าย ก่อนเข้าเพลงเร็ว

ลักษณะการแปรแถวครั้งที่ 5

ม่านหลัง

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แผนผังที่ 4.5 ลักษณะรูปแถวเพลงเร็ว เป็นแถวเส้นทแยงทางขวาของเวทีด้วยท่าภาพร กระตุกแขนตั้ง และวงบนจีบหลัง

2. ผลการประเมินด้านความคิดสร้างสรรค์นำฤกษ์ประดิษฐ์ราชูฉลามมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม โดยผู้เชี่ยวชาญสาขานาฏศิลป์และการละคร

แบบประเมินผลความคิดสร้างสรรค์ของหลักสูตรนาฏยประดิษฐ์ เป็นการตั้งคำถามเพื่อตอบหรือแสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญสาขานาฏศิลป์และการละคร ทางด้านความคิดสร้างสรรค์ที่มีต่อผลงานการสร้างนาฏยประดิษฐ์ราชูฉลามมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม นี้ โดยมีจุดประสงค์ที่จะทราบว่า ประดิษฐ์ขึ้นถูกต้องตามหลักของนาฏศิลป์ประเภทราชูฉลาม มีความสวยงาม และสามารถนำไปแสดงเผยแพร่ในโอกาสต่าง ๆ หรือไม่อย่างไร โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ผู้เชี่ยวชาญชมการแสดงราชูฉลามมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จากวีดิทัศน์ใช้เวลาประมาณ 13 นาที
2. ผู้เชี่ยวชาญตอบแบบสอบถาม วิจารณ์ หรือแสดงความคิดเห็น และข้อเสนอแนะ
3. นำข้อเสนอแนะไปแก้ไขปรับปรุง
4. ประเมินผล นำไปเผยแพร่ได้
5. รายงานผลการวิจัย

เครื่องมือประเมินผลความคิดสร้างสรรค์นำฤกษ์ประดิษฐ์ราชูฉลามมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จะใช้คำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า มีช่องให้เลือกตอบ 5 ช่อง จากค่าคะแนนมากไปหาน้อย คำถามในชุดนี้มีทั้งหมด 10 ข้อ โดยจะยึดองค์ประกอบของการรำ ระเบียบและพ็อน เป็นหลัก แล้วมีข้อเสนอแนะประกอบ จากผู้เชี่ยวชาญสาขานาฏศิลป์และการละคร จำนวน 10 คน

ตารางที่ 1 ผลการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญสาขานาฏศิลป์และการละคร ต่อการแสดงรำฉุยฉาย
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ในด้านความคิดสร้างสรรค์

ข้อที่	รายการที่ประเมิน	ผลการประเมิน				ระดับความคิด สร้างสรรค์
		N	$\bar{X}$	S.D.	ร้อยละ	
1	ความคิดเห็นเรื่องที่มาของการแสดง	10	4.50	.53	90	มาก
2	ความคิดเห็นเกี่ยวกับดนตรีที่บรรเลง	10	4.00	.47	80	มาก
3	ความคิดเห็นเกี่ยวกับเพลงและทำนองเพลง ที่ใช้ขับร้อง	10	4.70	.48	94	มากที่สุด
4	ความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อเพลงกับ จุดประสงค์ของชื่อชุดการแสดง	10	4.90	.32	98	มากที่สุด
5	ความคิดเห็นเรื่องการกำหนดจำนวนและ ตัวผู้แสดง	10	4.80	.42	96	มากที่สุด
6	ความคิดเห็นเกี่ยวกับเครื่องแต่งกายของ ตัวพระ	10	4.90	.32	98	มากที่สุด
7	ความคิดเห็นเกี่ยวกับเครื่องแต่งกายของ ตัวนาง	10	4.80	.42	96	มากที่สุด
8	ความคิดเห็นเรื่องความสวยงามของท่ารำ	10	4.50	.53	90	มากที่สุด
9	ความคิดเห็นเรื่องความสวยงามพร้อมเพริศ ของการแปรแถว	10	4.30	.48	86	มาก
10	ความเห็นควรที่จะนำไปใช้ในหลักสูตร รายวิชาฉุยฉาย (2053201) หรือใช้รำใน โอกาสอื่น ๆ	10	4.80	.42	96	มากที่สุด
รวม		10	4.62	.10	92	มากที่สุด

จากตารางที่ 1 ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญต่อการแสดงรำฉุยฉายมหาวิทยาลัยราชภัฏ
มหาสารคาม ในด้านความคิดสร้างสรรค์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.62
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .13 คิดเป็นร้อยละ 92 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ระดับความคิดเห็น

อยู่ในระดับมากที่สุด 7 ข้อ และอยู่ในระดับมาก 3 ข้อ เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อเพลง กับจุดประสงค์ของข้อหุคการแสดง เครื่องแต่งกายของผู้แสดงตัวพระ การกำหนดจำนวนและตัวผู้แสดง เครื่องแต่งกายของผู้แสดงตัวนาง ควรที่จะนำไปใช้ในหลักสูตรรายวิชา ุชญาย (2053201) หรือใช้ร่าในโอกาสอื่น ๆ เพลงและทำนองเพลงที่ใช้ขับร้อง ที่มาของการแสดง ความสวยงามของท่าร่า และความสวยงามพร้อมเพรียงของการแปรแถว ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 1 ข้อ คือ เรื่องดนตรีที่บรรเลง

3. ผลการประเมินด้านความเหมาะสมกับหลักสูตรรายวิชา ุชญาย (2053201)

โดยผู้เชี่ยวชาญสาขานาฏศิลป์และการละคร

แบบประเมินผลด้านหลักสูตรรายวิชา ุชญาย (2053201) เป็นการตั้งคำถามเพื่อตอบหรือแสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญสาขานาฏศิลป์และการละคร ทางด้านหลักสูตรรายวิชา ุชญาย ว่ามีความถูกต้อง เหมาะสม สอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตร หรือไม่เพียงใด โดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้เชี่ยวชาญชมการแสดงร่า ุชญายมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จากวีดีทัศน์ ใช้เวลาประมาณ 13 นาที
2. ผู้เชี่ยวชาญตอบแบบสอบถาม วิจารณ์ หรือแสดงความคิดเห็น และข้อเสนอแนะ
3. นำข้อเสนอแนะไปแก้ไขปรับปรุง
4. ประเมินผล นำมาใช้ประกอบการเรียนการสอนรายวิชา ุชญาย (2053201)
5. รายงานผลการวิจัย

เครื่องมือประเมินผลด้านหลักสูตรรายวิชา ุชญาย (2053201) จะใช้คำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า มีช่องให้เลือกตอบ 5 ช่อง จากค่าคะแนนมากไปหาน้อย คำถามในชุดนี้มีทั้งหมด 10 ข้อ โดยจะยึดโครงสร้างของหลักสูตร เนื้อหา กิจกรรม สื่อการสอน และการประเมินผลการเรียนการสอนเป็นหลัก แล้วมีข้อเสนอแนะประกอบ จากผู้เชี่ยวชาญสาขานาฏศิลป์และการ จำนวน 10 คน

ตารางที่ 2 ผลการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญสาขานาฏศิลป์และการละครต่อนาฏประดิษฐ์รำฉุยฉาย มหาวิทยาลัยราชภัฏ มหาสารคาม ในด้านความเหมาะสมกับหลักสูตรรายวิชาฉุยฉาย (2053201)

ข้อที่	รายการที่ประเมิน	ผลการประเมิน				ระดับ ความเหมาะสม
		N	$\bar{X}$	S.D.	ร้อยละ	
1	ความสำคัญแห่งเหตุผลของการพัฒนาเนื้อหาหลักสูตรฉุยฉาย	10	4.40	0.70	88.00	มาก
2	เนื้อหาในบทเพลงเหมาะสมกับชื่อรำฉุยฉายสถาบัน	10	4.70	0.48	94.00	มากที่สุด
3	การกำหนดเพลงร้อง คนตรี มีความไพเราะ	10	4.80	0.42	96.00	มากที่สุด
4	การกำหนดผู้แสดง จำนวนผู้แสดง และการแต่งกาย พอเหมาะพอดีสวยงาม	10	4.80	0.42	96.00	มากที่สุด
5	การบรรจุท่ารำตรงกับความหมาย ลีลาอ่อนช้อยสวยงาม	10	4.80	0.42	96.00	มากที่สุด
6	ความพร้อมเพียงสวยงามและจำนวนครั้งของการแปรแถว	10	4.80	0.42	96.00	มากที่สุด
7	ควรนำไปใช้ในหลักสูตรรายวิชาฉุยฉาย (2053201) เหมาะสม มีความครบถ้วนสมบูรณ์	10	4.70	0.48	94.00	มากที่สุด
8	สามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้ เช่นเดียวกับการรำฉุยฉายอื่น	10	4.50	0.53	90.00	มาก
9	สามารถใช้เป็นสื่อวัตกรรมการเรียนการสอน	10	4.60	0.52	92.00	มากที่สุด
10	สามารถใช้วัดผลประเมินผลการรำของผู้เรียนได้	10	4.60	0.52	92.00	มากที่สุด
รวม		10	4.67	0.23	93.40	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญต่อการแสดงรำจูลายมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ในด้านความเหมาะสมกับหลักสูตรรายวิชาจูลาย (2053201) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.67 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .23 คิดเป็นร้อยละ 93 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด 8 ข้อ และอยู่ในระดับมาก 2 ข้อ โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ เพลงร้องและดนตรี มีความไพเราะ เหมาะสม การกำหนดผู้แสดงจำนวนผู้แสดง และการแต่งกายพอเหมาะพอดี สวยงาม การบรรจุท่ารำตรงกับความหมาย ดีลาอ่อนช้อยสวยงาม ความพร้อมเพรียงสวยงาม และจำนวนครั้ง ของการแปรแถว เนื้อหาในบทเพลงเหมาะกับชื่อรำจูลายสถาบัน ควรนำไปใช้ในหลักสูตรรายวิชาจูลาย (2053201) เหมาะสม มีความครบถ้วนสมบูรณ์ สามารถใช้เป็นสื่อวัตกรรมการเรียน การสอน สามารถใช้วัดผลประเมินผลการรำของผู้เรียนได้ และด้านความสำคัญแห่งเหตุผลของการพัฒนาเนื้อหาหลักสูตรจูลาย

4. ผลการประเมินด้านความพึงพอใจโดยบุคคลทั่วไป

แบบประเมินผลด้านความพึงพอใจโดยบุคคลทั่วไป เป็นการตั้งคำถามเพื่อตอบหรือแสดงความคิดเห็นของบุคคลทั่วไป ว่ามีความประณีตสวยงาม เหมาะสมกับที่เป็นการแสดงถึงความเป็นนาฏลักษณ์ เฉพาะของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม มากน้อยเพียงใด โดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้ชมชมการแสดงจริง บนเวทีหอประชุมชั้น 5 ห้องประชุมวิญญูคุณานันท์ อาคารเฉลิมพระเกียรติ 72 พรรษา ในวันที่ 21 กรกฎาคม 2554 เวลา 8.00 น. (แสดงสด)
2. ผู้ชมทั่วไปตอบแบบสอบถาม และวิจารณ์การแสดง
3. นำข้อเสนอแนะไปแก้ไขปรับปรุง
4. ประเมินผล และนำไปใช้แสดงในโอกาสอื่น ๆ ต่อไป
5. รายงานผลการวิจัย

เครื่องมือประเมินผลด้านความพึงพอใจ จะใช้คำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า มีช่องให้เลือกตอบ 5 ช่อง จากค่าคะแนนมากไปหาน้อย คำถามในชุดนี้มีทั้งหมด 10 ข้อ โดยจะยึดองค์ประกอบของการแสดง ระบุว่า รำ ฟ้อน โครงสร้างหลักสูตรจูลาย และบริบทของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม เป็นหลัก โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างจากบุคคลทั่วไปที่ได้เข้าชมการแสดง จำนวน 30 คน

ตารางที่ 3 ผลการประเมินโดยบุคคลทั่วไปที่ได้ชมการแสดงรำฉุยฉายมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
ในด้านความพึงพอใจ

ข้อที่	รายการที่ประเมิน	ผลการประเมิน				ระดับ ความพึงพอใจ
		N	$\bar{X}$	S.D.	ร้อยละ	
1	ความพึงพอใจเรื่องสาเหตุที่มาของการแสดง	30	4.56	.50	91	มากที่สุด
2	ความพึงพอใจในความไพเราะของดนตรี	30	4.50	.57	90	มาก
3	ความพึงพอใจในความไพเราะของเพลงขับร้อง	30	4.63	.56	92	มากที่สุด
4	ความพึงพอใจของเนื้อหาในบทเพลงที่กล่าวถึงมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม	30	4.73	.45	95	มากที่สุด
5	ความพึงพอใจในการกำหนดเพศ และจำนวนผู้แสดง	30	4.70	.47	94	มากที่สุด
6	ความพึงพอใจเกี่ยวกับเครื่องแต่งกายตัวพระ	30	4.50	.51	90	มาก
7	ความพึงพอใจเกี่ยวกับเครื่องแต่งกายตัวนาง	30	4.56	.50	91	มากที่สุด
8	ความพึงพอใจในความอ่อนช้อยสวยงามของการรำ	30	4.60	.57	92	มากที่สุด
9	ความพึงพอใจด้านความสวยงามพร้อมเพียงของการแปรแถว	30	4.76	.50	95	มากที่สุด
10	เห็นควรจะนำไปใช้ในหลักสูตรรายวิชา ฉุยฉาย (2053201) หรือใช้รำในโอกาสอื่นๆ ได้	30	4.66	.48	93	มากที่สุด
รวม		30	4.62	.17	92	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 ผลการประเมินของบุคคลทั่วไปที่ได้ชมการแสดงรำถวายมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ในด้านความพึงพอใจ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.62 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .17 คิดเป็นร้อยละ 92 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด 8 ข้อ และอยู่ในระดับมาก 2 ข้อ เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านความสวยงามพร้อมเพียงของการแปรแถวความไพเราะของเพลงขับร้อง เนื้อหาในบทเพลงที่กล่าวถึงมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม เห็นควรนำไปใช้ในหลักสูตรรายวิชาถวาย (2053201) หรือใช้รำในโอกาสอื่น ๆ ได้ ความไพเราะของเพลงขับร้อง ความพึงพอใจในความอ่อนช้อยสวยงามของการรำ เครื่องแต่งกายของผู้แสดงตัวนาง เรื่องสาเหตุที่มาของการแสดง ความไพเราะของดนตรี และด้านเครื่องแต่งกายของผู้แสดงตัวพระ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY